

**HENDEK Mİ?
SİVİL
SİYASET Mİ?**

FEHİM IŞIK S.5'te

**KENDİ
YALNIZLIĞINI
HİSSETTİN Mİ?**

AHMET TULGAR S.3'te

**RAHAT UYU
ARKADAŞIM**

İSHAK KARAKAŞ S.11'de

DERBİDE GÜLEN TARAF PENDİK S.21'de

MALTEPE'DE BARIŞ TÜRKÜLERİ S.8'de

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

DURUM İSHAK KARAKAŞ

Yıl 3 Sayı 122 2 Aralık 2015 Çarşamba

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı: 1 TL

Geçen hafta yine tarihi bir haftaydı ülke için. Hafta boyunca olan olaylar Türkiye'nin geleceğini güçlü biçimde etkileyecek gelişmelerin doruk noktalarıydı.

Önce Rus uçağının düşürülmesi ve gelişen krizin yönetilememesi, hemen ardından Cumhuriyet gazetesi genel yayın yönetmeni Can Dündar ve Ankara temsilcisi Erdem Gül'ün tutuklanmaları ve Cumartesi günü ülkenin en önemli hukuk adamlarından Tahir Elçi'nin Diyarbakır'da çatışmalardan etkilenen Dört Ayaklı Minare'yi savunmak için basın açıklaması yaparken ensesinden vurularak hayatını kaybetmesi.

Tahir Elçi'nin ölümü hepimiz çok üzdü. Çok kıymetli bir insanı kaybettik. Bir kez daha medya etiğinin ne kadar önemli olduğu ortaya çıktı.

Maalesef ana akım televizyonlarındaki tartışma programları halkı aydınlatmaktan çok gerginlik çıkarmayı hedefliyor ve muhalif katılımcılar bu programda hedef oluyorlar.

Tahir Elçi'nin ölümüne giden süreç bir televizyon programında yaptığı bir siyasi saptamadan ötürü hedef olmasıyla başladı.

Onun ölüme gidişi Türkiye toplumuna Hrant Dink suikastini hatırlattı.

Her defasında aynı şeyi söylüyoruz ama toplum aydınlarına ve ifade özgürlüğüne sahip çıkmalı.

Medya da.

Bu haftaki söyleşim Türkiye'nin yine en önemli hukukçularından, insan hakları mücadelesinin öncülerinden Ercan Kanar ile. Kanar, Tahir Elçi'ye açılan son davada onun avukatıydı. Onunla 90'lı yıllardan beri tanıdığı Tahir Elçi'yi konuştum.

Tahir Elçi'yi unutmayacağız.

Haftaya görüşmek üzere.

“Tahir, örnek bir hukukçuydu, yüzlerce, binlerce Tahir yetiştirilecek”

Tahir Elçi'nin yol arkadaşı ve hakkında açılan son davada avukatı olan Ercan Kanar ile buluştum ve hem suikasti hem Tahir Elçi'nin kişiliğini hem Türkiye'de hukukun durumunu konuştum S.12'de

DİYARBAKIR, ELÇİ'Yİ UĞURLADI

Tahir Elçi son yolculuğuna uğurlandı. Elçi'nin mezarı başında konuşan ağabeyi Ahmet Elçi, 'Davamız, kardeşlik, birlik, barış ve halkımızın özgürlük davasıdır' dedi. S.7'de

YILDIRIM, BANLİYÖ HATTINI İNCELEDİ

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı Binali Yıldırım, geçen pazar günü Pendik-Ayrılıkçeşme Banliyö Hattı'nda incelemelerde bulundu. S.16'da

ŞEYHMUS DİKEN

Elçi'ye zeval oldu!

Son sekiz aydır, “organize” güç odaklarının bir merkezden emir almışcasına yürüttükleri bir politika gereği sistematik bir fiili savaş hâli yürütülüyor Kürdistan coğrafyasında. Adeta ritmik bir pinpon topu sekme temposuyla bir yerleşkede sonlandırılan “sokağa çıkma” yasağı aksamadan bir başka yerleşim yerinde başlatılıyor. Kaldırılan sokağa çıkma yasağının bir süre sonra tekrar yeniden konulmaya-çağı garantisini hiç kimse veremiyor.

Sokağa çıkma yasağı adeta kurum-sallaştı gibi. Bu durumun en vahimi beş bin yıldır hayatın hiç kesilmeden sürdüğü Diyarbakır'ın tarihi Sur beldesinde adeta günler öncesinden alenen ifşa edildi. Hem de devletin kentteki en yetkili şahsiyeti Diyarbakır Valisinin açıklamasından...

Sur beldesi sakinleri adeta olacak-ların beklentisine girmiş gibiydiler. Ta ki geçtiğimiz Perşembe gecesi kentin beşyüz yıldan bu yana dünyaya simge

olmuş en kıymetli yapısı Dört Ayaklı Minaresinin iki ayağından ağır silahlarla vurulmasına kadar.

Sur beldesinde bir süredir rutine dönen “çatışmalı hâli”nin; evlerin, sokakların, işyerlerinin tahribine ve sivil insan kayıplarına dönüşmesi işin vehametini arttırıyordu. Ama önce Kurşunlu Cami'nin kurşunlanarak tahrip edilmesi, ardından da adeta yıkılıp yerle bir edilmesi tasarlanarak iki ayağının yere yakın noktadan ve aynı yerden ağır silahlarla kurşunlanması “felaket”in boyutlarını adeta dünya âleme faş etmeye yetiyordu.

Doğrusu “can” kayıpları konusunda duyarlılık oluşturulabiliyordu da! Taşın olanca ustalıklı işlenmesiyle yüzler, binler yıldır ayakta kalarak kendini sürdüren tarihi ve kültürel miras değerleri konusunda maalesef aynı duyarlılık gösterilemiyordu.

Sanki bu eksik duyarlılığın farkına varmıştı Diyarbakır Baro Başkanı avu-

kat Tahir Elçi!

Bir gün öncesinden Diyarbakır Barosunun bine yakın üyesine cumartesi sabahı saat 10.30'da kültürel değerlere sahip çıkmak üzere basın toplantısına icabet etmeleri çağrısı yolla(n)mıştı. 15-20 kişilik bir avukat topluluğu ancak toplanabilmişti. Elindeki yuvarlak dövizin içinde bir dört ayaklı minare portresi, üzerinde de “insanlığın mirasıyım, mirasına sahip çık” yazıyordu.

Tahir Elçi elinde sıkı sıkıya tuttuğu dövizle konuşuyor ve barış olsun, çatışmalı hal son bulsun tarihi ve kültürel değerlerin bulunduğu mekânlar asla silah ve kurşun seslerinin boy verdiği yerler olmasın diyordu.

Basın açıklamasının bitiminden hemen sonra artık günlerdir medyaya yaygın bir şekilde servis edilen görsel malzemeler ve video kayıtlarından görüldüğü üzere iki ayağından üç gün önce kurşunlanan tarihi mianernin ayakları dibinde bu kez minarenin hakkı için hak talepkârlığında bulunan hak savunucusunun ensesinden tek kurşunla yere kapaklanmış yüzükoyun cesedi yatıyordu.

Kent ve ülke gündemine bomba gibi düşmüştü haber.

Üzerinden üç gün geçmesine karşın, güpegündüz bir basın açıklaması nedeniyle öğlen saatlerinde herkesin ve dahi kameraların görüntüsü ve gözü önünde katledilmiş bir aydın ve baro başkanı avukat.

Kurşunlar, suç kanıtları, deliller konusunda üç gün geçmesine rağmen kamuoyunu tatmin edecek tek bir adım atılmamıştı.

Geçmiş deneyimlerden yola çıkarak Kürt Siyasetinin duayenleri “faillerinin ortaya çıkarılacağı konusunda hiçbir umudumuz yok” sözlerini boşuna etmiyorlardı.

Siyasi cinayetler geçmişi açısından sicili hayli bozuk bir ülkede yaşıyoruz

maalesef. Bu sebeple umudunu kaybeden ve gelecek kaygısı yaşayan kimileri “gitmek gerek bu ülkeden” diyorlar. Ama bilmiyorlar ki; “coğrafya kaderdir”... Gittiğin, gideceğin yerde de bulur insan tekini coğrafyanın yaşamla örülen kaderi. Örnekleri çok...

Bu tuhaf ülke üç eşik yaşadı...

1990'lı yılların başında faili meçhullü yıllarda bir vekil Mehmet Sincar, bir siyasetçi HEP il başkanı Vedat Aydın ve bir aydın-yazar Musa Anter katledildi. Korku İmparatorluğunun o yıllardaki aktörleri, insanları “Korku ile terbiye” etmeye yeltenerek eşit ve özgür yurttaşlık istencinde olmak isteyenleri karanlık dehlizlere sürüklemek istediler. Kısmen de başarılı oldular, itirafçılarıyla, korucularıyla, tetikçileriyle...

Sonra 2007'de “güvercin tedirginliğiyle” kaleminin ve kelimelerin efendisi olmaktan başka bir meramı olmayan bir Ermeni'yi Hrant Dink'i tetikçilerine katlettirdiler. Ama bu kez doksanlardaki gibi olmamıştı, devasa kitle “hepimiz Ermeniyiz, hepimiz Hrant'ız” diye yürümüşü.

Ve 2015'de ata sözleri şeceresinde “Elçiye zeval olmaz” özlü sözleriyle kayıt altına alınan coğrafyada hak mücadelesiyle adını var ettiren bir Elçi'ye zeval olmuştu. Ertesi gün yüzbinlerle kaldırılan barış şehidinin ardından, bu ölüm barışın miladı olacak / olmalı diyordu kitle.

Şimdi söz diyorki; bir barış elçi'sine zeval oldu. Başka barış talepkârlarına zeval olmasın...

Hem bunu İslamın dört mezhebi Hanifilik, Şafilik, Malikilik ve Hanbellilik dört bazalt sütun üzerinde İslamı yüceltsin diye Ermenilerin, Keldanilerin ve Yahudilerin birlikte yaşadığı mahalleye o camiye ve minaresini konduan beşyüz yıl evvelinin Müslüman tebaası da öyle düşünmemiş miydi?

İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar ile

"Halkın Nabzı"

**her Cuma 20.00'de
MedNûçe TV ekranlarında**

**Gündemi sokakta, halkların
ta kendisiyle konuşan program**

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

AHMET TUGLAR

Kendi yalnızlığını hissettin mi?

Duygularıma güvenirim. Bu defa sanki başka. Bakışlarına baktım. Bunu gördüm.

Tahir Elçi'yi kaybettiğimizi öğrendiğim anda etrafıma yerleşen ve içinde şaşkın, elimle yoklar gibi dolaştığım sessizliğe akıyordu söyledikleri ve siyasi yanımla ürküntü ve kaygı ile bunları çözümlenmeye çabalarken, duygusal yanımla bakışlarına bakıyor ve kavıyordu. Bu defa başka.

Ne öfke, ne kırgınlık, ne yas, ne keder, hepsinden kuvvetli, hepsinden öte, hepsinden öteye bir tarihsellik var bakışlarda. Tarihsel bir derinlik bugün. Onca yıl dönüp dönüp bıkmadan başkalarına “yüzleş”, “yüzleş artık” diyenler sanki şimdi kendilerine, sadece kendilerine ait bir gerçeklikle yüz yüze gelip öyle gelmişler bu cenazeye. Bakışlarındaki derinliğin sebebi şimdi bu bir kez daha başa sarıp baktıkları tarihsel gerçekliğin uzun vadesi. Bu cenazeye Kürtler o gerçekliğin tarihsel derinliğini kat edip gelmiş ve şimdi oradan bakıyorlar Nazenin'e.

Bunu kavradığımda etrafımdaki sessizliğe acı bir yalnızlık duygusu ekleniyor. Selahattin Demirtaş'ın söyledikleri çokkatmanlı. Kat kat aç ve bak. Her

açtığın katta kendini göreceksin. Konformist iyimserliğin, üstenci hümanizmin, siyasileşmiş vicdanınla. Oysa onların ömürlerinden çalındı, çocuklarının geleceğinden, umutlarından, tarihlerinden. Demirtaş, hangi anlam yüklediye yüklemiş olsun sözünün ağırlığını, bu ağır sözden sen şunu anla artık: Bu defa başka. Yalnız kalıyorsun. Bu insanların cennet topraklarına döşediğin cehennem taşı iyiniyet klişelerini al, kenara çekil ve bekle.

Önde Tahir'in tabutu, arkada onlar sana artık bakmadan yürüyüp geçiyorlar.

“Devletsizlik” dediğinde kastı yalnızlık olmalıydı Demirtaş'ın. Bunu söylediği andaki gözlerini hatırlıyorum. Gördüm, baktım. Çokkatmanlıydı söylediği, çokanlamlı, evet. Ama pek de yücelteceğini sanmam bu devlet fikrini, bizim oldu da ne oldu? Ama ne derlerse haklılar bugün. Tahir öldü.

Bu defa başkaydı.

“Tahir'i devlet değil, devletsizlik öldürdü” derken, bir kez daha bu ülkenin başka yalnızlarına da bir çağrıda bulunuyordu o. Sanki son bir kez.

Duydun mu, kendi yalnızlığını hissettin mi?

**ANADOLU YAKASINDA
GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN**

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

HN HALKIN NABZI

ABONELİK KARTI

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺

Adı Soyadı :

Adresi :

e-mail :

Tel-GSM :

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. ilkokul Cad. No:39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T:+90 216 457 46 46 F:+90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
www.maltepeninnabzi.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 00 29 Hesap No: 0189926
IBAN: TR35000460002 9888000189926

**Halkın Nabzı
Gazetesi**

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TUGLAR

Grafik Mizanpaj
Erdal BEKTAŞ

Grafiker
Hakan YILDIRIM

Spor Servisi
Fırat COŞKUN

Kültür Sanat
Bedros DAĞLIYAN

Avusturya Temsilcisi
Erdal BOYOĞLU

Viyana Temsilcisi
Emine BAŞKÖY

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Danışma Kurulu
Fehim İŞİK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Bilgi İşlem:
Ufuk KARAKAŞ

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. ilkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

Çölyak dostları Maltepe'de buluştu

Maltepe'de Glutensiz Hayat Platformu ile işbirliği kapsamında gerçekleşen, "Çölyak ve Gluten Duyarlılığının Farkında mısınız?" konulu etkinlik kapsamında bir panel gerçekleştirildi.

Panelde önce hastalara gluten içermeyen yiyecekler tanıtıldı. Tanıtımın ardından Glutensiz Hayat Platformu Başkanı Prof. Dr. Turgut Göksoy, Maltepe Belediyesi Başkan Yardımcısı Nesimi Yaşar'ı, Maltepe Belediyesi'ne 'Çölyak Dostu Belediyesi' ünvanı vermek üzere sahneye davet etti.

Maltepe Belediye Başkan Yardımcısı Nesimi Yaşar, burada yaptığı konuşmada çölyak hastalığı konusunda her türlü desteğe hazır olduklarını belirterek, "Maltepe Belediyesi olarak, sadece çölyak hastalığı konusunda değil, toplumumuzun herkesi ilgilendiren bütün sorunlarına imkanlarımız çerçevesinde yardım etmeye çalışıyoruz" dedi.

500 bin tanı konulmamış hasta

Panelin devamında ise Glutensiz Hayat Platformu Başkanı Prof. Dr. Turgut Göksoy başta olmak üzere, panelde konuşmacı olarak katılan Dr. İlknur Şengül Akbulut, Gastroentolog Uzman Dr. Hakan Güveli, Diyetisyen Dr. Hilal Batmaz hastalığın tüm dikkat

çeken yönlerini ve sorunlarını katılımcılara uzun süre anlattı.

Doktor Gürsoy, Türkiye'de tanı konuşan 12 bin çölyak hastası olduğunu ancak, bilinmeyen 500 bin civarında hastanın olduğunu ileri sürdü. Gürsoy, çölyak hastalığının bir bağırsak sorunu olduğunu belirterek, "İçinde gluten barındıran bir rahatsızlık. Özellikle ince bağırsağın ilk bölümünde bu rahatsızlık ortaya çıkıyor. Bunun için çok az bir mik-

tarda gluten içeren gıdanın alınması dahi, bu hastalığı başlatabiliyor. Türkiye'de yaklaşık 12 bin kadar çölyak hastası var. Bu tabii buzdüğünün görünen kısmı. Görünmeyen bir kısmı var ki, tanı konulmamış, ama çölyak benzeri problemlerle kıvranan yaklaşık 500 bin civarında insan olduğu tahmin ediliyor" şeklinde konuştu.

Hastalığının bilinen bir tedavisi olmadığını söyleyen Doktor Göksoy, "Hastaların yapacakları tek şey haya-

ta tekrar sarılmak için diyeteye uymaktır. Glutensiz gıdalarla beslenmeleri zorunludur" dedi.

Çölyak hastalarına tavsiyeler

8 yaşından beri kızının çölyak hastası olduğunu belirten Elif Yalçın Uras, "Programı dolu dolu buldum. Bilgi açısından böyle eğitimlerin sık sık yapılması gerekiyor. Çünkü biz 3 yıl önce teşhis koyduk ve internetten okuduklarımızla bilgi edinmeye çalıştık" dedi.

Çölyak hastaları çocukların ebeveynlerine tavsiyelerde bulunan Uras, "Evde kesinlikle kızımın yediği gıdalarda dışında hiçbir şey pişirmiyorum. Ekmeğimizi gerekirse evde yapıyoruz" dedi.

Henüz ilkokula giden Nuşref Nurbakan ise çölyak bir hastalık olarak görmediğini belirtti.

Nurbakan, "Herkesin bu konuda hasta olduğunu düşünmüyorum. Sadece daha dengeli ve daha iyi beslenilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bizim gibi beslenmeyenler daha sağlıklı besleniyorlar" dedi.

Panelin devamında çölyak hastalarına renkli dakikalar yaşatmak için, sanatçı Hasan Karayol bir konser verdi. Konser programının ardından ise, konuşmacı doktorlar hasta ve yakınlarının sorularını cevaplandırdı.

Maltepe'de nefret cinayeti

Maltepe'de yaşayan 33 yaşındaki Nilay takma adlı trans birey M.C.D, evinde ölü bulundu. Yapılan incelemede M. C.D'nin yaklaşık 10 yerinde bıçaklanarak öldürüldüğü belirlendi.

İddiaya göre, olay geçen hafta pazartesi saat 24.00 sıralarında Maltepe Bağlarbaşı Mahallesi'nde gerçekleşti.

Edinilen bilgiye göre, 33 yaşındaki Nilay takma adlı M.C.D'ye ulaşamayan arkadaşları, evine gelerek çilingir yardımıyla içeri girdi.

M.C.D'nin cesedi ile karşılaşan arkadaşları olay yerine polis ve sağlık ekiplerini çağırdı.

Yapılan incelemelerde M.C.D'nin yaklaşık 10 yerinden bıçaklanarak öl-

dürüldüğü tespit edildi.

M.C.D'nin yaklaşık 3 yıldır aynı yerde ettiği öğrenildi. Cinayetle ilgili polis ekipleri tarafından geniş çaplı soruşturma başlatıldı.

Kadıköy Belediyesi 'mor'a boyandı

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'ne dikkat çekmek için Kadıköy Belediyesi ana binasına mor ışık yansıttı.

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü etkinliklerine Kadıköy Belediyesi de ilginç bir etkinlikle dahil oldu. Kadı-

köy Belediyesi, 25 Kasım gecesi kadına yönelik şiddete dikkat çekmek için belediye binasını "Mor" ışık ile aydınlattı. Mor ışık bir gece daha belediye binasını aydınlatmaya devam edecek. Kadıköy Belediyesi geçtiğimiz günlerde de Kadınlara Yönelik, Kadıköy Kadın Forumu ve Yerel Eşitlik Çalış-tayı gerçekleştirmişti.

FEHİM IŞIK

Hendek mi? Sivil siyaset mi?

Son birkaç gündür Diyarbakır'dayım. Herkesin gündemi, çatışmalar, ölümler, hendekler. Tahir Elçi'nin katledilmesinden sonra endişeler daha da artmış. Bir belirsizlik var. Kimse bir gün sonra ne olacağını bilemiyor. Örneğin sabah 7'de kaldırıldığı açıklanan bir sokağa çıkma yasağı pekala saat 10'da patlayan mermiler ile yeniden başlayabiliyor. Üstelik yeniden başlarken bir açıklama yapılması, bir karar alınması da gerekmiyor. Polisler, özel timler mahalle, sokak girişlerini fiilen kapatıyor, ardından uzun süreli bir operasyon söz konusu olacak ise valilik sokağa çıkma yasağı getiriyor. Uzun süreli değil lokal bir operasyon ise birkaç saat sonra sokaklara giriş çıkış başlayabiliyor.

Sokağa çıkma yasağı derken, bu yasaklarla sokakların bir anda boşaldığını sanmayın. Aslında bu yasak kararı ile sadece mahallelere, sokaklara giriş çıkışlar engelleniyor, daha çok da ana caddelerden girilen sokak başları tutuluyor. Yoksa sokağın öte yakasında, yasak ilan edilen mahallelerde kimsenin bu yasakları taktığı yok. Aslında öte yakada devlet de yok. Barikatlar, bu barikatların ardında kurulan öznel bir yaşam ve elbet bu yaşamın en belirgin noktası olan silahlı direniş var.

Yaşananları farklı değerlendiren kesimler var. Konuştuklarımın bir bölümü, hendeklere, mahallelerde devam eden çatışmalara karşı... "Ne olur, şu hendekleri daha fazla yazın. PKK, hendekleri kapatsın. Madem o kadar insanı tüm zorluklarına rağmen Meclis'e gönderdik, sorunu onlar devralsın. Gençlerimiz hendeklerde ölmesin" diyor. Elbet, AKP politikaları değişmedikçe direnişin devam etmesi gerektiğini, hatta HDP'li vekillerin sine-i millete dönüp Meclis'i terketmesi gerektiğini savununlar da var. Birbirine zıt bu değerlendirmeleri yapanların ortak noktası, geçtiğimiz seçimde HDP'ye oy vermiş olmaları. Hem hendekler kapatılsın, sivil siyaset etkin olsun, hem de vekiller Ankara'yı terkedip barikatların ardına geçsin, direniş saflarına katılsın diyenler; iki bakış açısı da esasen AKP politikalarına

tümünden karşı ve AKP ile Erdoğan'ı yaşıyanların sorumlusu olarak görüyor. AKP'yi savununlar yok mu? Elbet var. Ancak onların artık günlük siyasetteki belirleyicilikleri yok denecek noktada. Hatta onlara devlet gözüyle bakılıyor.

Aynı partiye, HDP'ye oy vermiş bu kesimlerin bakış açılarındaki farklılığa gelince; bu bir kafa karışıklığı mı? Bunu kafa karışıklığı, hatta siyasetçilik olarak değerlendirenler var. Ben o kanaatte değilim. Bir kafa karışıklığından öte devlete olan kızgınlığın farklı görüşlerle dışa vurumu söz konusu. Biri kızgınlığını dile getirirken parlamentonun etkin bir şekilde işletilmesini, sivil siyasetin sorunların çözümünde öncülüğü ele almasını, diğeri ise parlamen-

toya güvenin kalmadığını, sorunun sivil siyaset tarafından değil silahlı direniş birlikleri tarafından çözüleceğini savunuyor. Bu farklılığın sınıfsal

karakterle, yaşam biçimiyle, gelir oranıyla elbet ilgisi var. Aynı kaynaktan beslenen, aynı siyasal yapıya sempati duyanların farklı düşüncelerini başka nasıl izah edebiliriz? Ancak şöyle de bir gerçek var. Aynı siyasal kaynaklardan beslenen bu kesimlere, yani farklı görüşleri savunan bu

insanlara öncelikli siyasal tercihlerini sorup hangi partiyi destekliyorsunuz, diye sorarsanız, hiç kuşkunuz olmasın alacağınız cevap büyük çoğunlukla "PKK'yi destekliyorum" olacaktır.

Bu durum elbet siyasetin 1980'lerden sonra hangi zemin üzerinde oluş-

tuğunun da göstergesi. Kürtlere sivil siyaset yolunun kapalı olması, kırsaldan şehire gelişen baskı ve zorbalık, silahlı mücadelenin öncülüğü ele almasını ve giderek sivil alanın da silahlı mücadelenin birikimleri üzerinden gelişmesini beraberinde getirdi. Eğer bir çözüm olacaksa hiç kuşkunuz olmasın o çözüm bu realite üzerinden gelişecek...

Bu bakış açısı diğer partilerin görmezden geldiği, önemsenmediği anlamına gelmesin. Elbet HDP önemlidir, elbet diğer Kürt siyasal partilerinin her biri bir değerdir. Ancak kabul etmek gerekir ki Türkiye'de Kürt siyasetinin ana gövdesini oluşturan siyasal yapı PKK'dir. Bu da bizi şu noktaya götürüyor. Hendekler kapatılacaksa, silahlı direniş son bulacaksa buna karar verecek olan PKK'nin kendisidir. PKK de bu kararı verirken devletin, hükümetin, AKP'nin, Erdoğan'ın tutumuna bakacak.

Kürtlere sivil siyaset yolunun kapalı olması, gelişen baskı ve zorbalık, silahlı mücadelenin öncülüğü ele almasını beraberinde getirdi

“Mendilimde kan sesleri”

ÖNDER BİROL BIYIK

“**H**er yere yetişilir /Hiçbir şeye geç kalınmaz ama /Çocuğum beni bağışla /Ahmet Abi sen de bağışla” dizele-riyle başlar Edip Cansever’in bu ya-za adını veren şiiri...

Son günlerde aklımda hep bu şiirin dizeleri... Sözün anlamını yitirdiği, devlet zulmünden şiire sığındığımız katran karası günlerden geçiyoruz. Ahmet Abi Edip ustayı bağışlamış mıdır bilinmez ama za-man insanını, yani bizleri bağışla-ması gereken o kadar çok insan var ki toprağa teslim ettiğimiz. En gü-zellerimizi öldürüyorlar. Boş boş, an-lamsız bakıyoruz Tahir Abinin kur-şunlandığı bir karanlık ülkeye. “Silah olmasın” dedikten beş dakika sonra silahla öldürdüler onu.

Ah güzel Ahmet Abim benim/Gör-dün mü bak/Dağılmış pazar yerlerine benziyor şimdi istasyonlar/Ve dağıl-mış pazar yerlerine memleket/ Gelmi-yor içimden hüznülenmek bile”

Hüznün de bir güzelliği var değil mi? Hüzne bir gerekçe bulamayacak kadar çukura düşüyor, çamurlaşıyor her şey. Bir vicdanı yaşatmaya yet-meyecek kadar çekildi kanımız. “İnsan yaşadığı yere benzer / O yerin suyuna, o yerin toprağına benzer” Bu ülke sanırım epeydir iyi şeylere benzemiyor, kendimden biliyorum. “Ne kadar benziyoruz Türkiye’ye Ahmet Abi...”

Adaletini yitirmiş toplumsal cin-net hali akıyor caddelerden. Son insan kalelerini ateşe veriyorlar, yağ-malyorlar. Histerik kin ayinleriyle kendini rahatlatan, yoksul gecekon-du çocuklarının milliyetçi hezeyan-larıyla ölüm naralarının kulakları-mızı patlattığı bir çağın sokaklarında tedirgin yürüyüp geceye kalmadan kapımızı kapatıyoruz erken. Biz eski-den seninle/ İstasyonları dolaşırdık bir bir/ O zamanlar Malatya kokar-dı istasyonlar/ Nazilli kokardı/ Ve yağmurdan ıslandıkça Edirne posta-

sı/ Kıl gibi ince İstanbul yağmuru-nun altında/ Esmer bir kadın sevmiş gibi olurdun sen”

En âşıklarımızı kurşuna diziyorlar o pek derin ‘vatan aşkı’yla. Yaşatmı-yorlar Tahir Abi gibi vicdanın en gü-zel maviliklere, en güzel kanat çırpın kuşları. Keyifsiz her şey...

Bir güzel kadeh tutuşun vardı eski-den/Dirseğin iskemleye dayalı/-- Bir vakitler gökyüzüne dayalı, derdim ben --/Cigara paketinde yazılar re-simler/Resimler: cezaevleri/Resim-ler: özlem/ Resimler: eskidenberi/ Ve bir kaşın yukarı kalkık/ Sevmen acele/ Dostluğun çabuk...

Halkların dost olabileceğine inan-mayan bir iktidarın kuyusuna düş-tük. Acele sevmenin diyeti çok ağır... Sokaktan geçen, saçları çift örgü-lü okullu bir kız çocuğuna takılıyor gözlerim. Umut belki bizden geçti de güvenelim mi o çocuklara? “Ve o çocukların dünyayı düzelterek elleri-ni işlerdi bir dantel gibi/ O çocuklar

büyüyecek/ O çocuklar büyüyecek/ O çocuklar...”

Ama o çocuklar kurşunlanıyor Cizre’de, Silvan’da, Nusaybin’de... Tahir Abi’nin çocukları onlar, ka-der arkadaşları... Kendilerini vuran mermilerin boş kovanlarıyla oynuyor büyüymeyen o çocukların arkadaş-ları. Ninniyle değil, silah tarrakala-ryla uykuya dalan, Bir tutsak ağaç gibi yanlış yerlere büyüyen o çocuk-lar?”ın barışa dair düşü nasıl bir şey-dir acep! Düşler mi? Bence düşler! Hem de en mavisinden...

Umutlu bir şeyler lazım yarınlar adına. Tahir Abi biliyordu bunu. “Bilmezlikten gelme Ahmet Abi/ Umudu dürt/ Umutsuzluğu yatıştır” Bakmayın siz Cansever’in serzenişle-rine. Eminim Ahmet Abi de biliyor-du bunu. Tahir Abi’yi uğurlamaya gelen yüz binler varken biz de bili-yoruz aslında. Varsın kanasın men-diller. Kanatsızlar, onlar da biliyor, bilecek. Er geç...

Diyarbakır, Elçi'yi uğurladı

1990'lı yıllardan bugüne JİTEM'ci ağababalarınıza ve generallerinize boyun eğmedim, sizden mi korkacağım' diyen Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi son yolculuğuna uğurlandı. Elçi'nin mezarı başında konuşan ağabeyi Ahmet Elçi, 'Davamız, kardeşlik, birlik, barış ve halkımızın özgürlük davasıdır' dedi.

Katledilen Diyarbakır Baro Başkanı Tahir Elçi için geçen pazar günü ilk olarak Koşuyolu Parkı İnsan Hakları Anıtı önünde tören yapıldı. Elçi daha sonra yüz binlerin katıldığı yürüyüşle toprağa verildi.

İnsan Hakları Anıtı önünde Diyarbakır Barosu Yönetim Kurulu adına konuşan Baro Başkan Yardımcısı Ahmet Özmen, şunları söyledi: «Her ölüm acıdır, bir kayıptır. Çok özel ölümlerdir, ayrılırken ders veren ayrılıklardır. Bu dünyadan ayrılışı bütün insanlar için gurur ve onur dersidir. O görevini ifa ederken, her zaman hukukun üstün olmuş, mazlumun yanında durmuş, hukuku katledenlerin karşısında olmuştur. Hukuku katledenleri rahatsız etmiştir. Onurlu bir şekilde tavrı alışı hep gözlemledik. Hukuk mücadelesini veren, bu uğurda işkence gören, cezaevine giren Elçi'yi alçakça bir saldırıda kaybettik. Baro, savunma camiası olarak bu cinayetin failini, katilini tanıyoruz.»

Daha sonra konuşan Elçi'nin eşi Türkan Elçi, şunları kaydetti: "Seni faili meçhuller ordusu karşılayacak. Tanıtmaya ne hacet, seni bütün faili meçhuller, seni bütün ailen tanır. Biz seni buradan izledik. Bizim gibi faili meçhullere bir ömür adadın. Kaldı mı senin gibi kınalı güvercinler? Elçi'nin gülümseyen yüzüne bir akşam inecek. Valla ne diyeyim, geldiğim yerde topu topu bir avuç güvercin vardı. Leş kargaları, kartallar, şahinler kol geziyordu. O'na diyecekler 'Sen bizi savundun, peki, seni kim savunacak?' Benim gibi düşünen eşim var, arkadaşlarım var' diyecek. 'Bugün dilekçe verdim, yurtdışı yasağım kalktı, artık özgürüm, kıtaları, denizleri fersah fersah gezeceğim.' Bütün faili meçhuller onu bağrına basacak. Ensesinden vurulmuş, ağzından zeytin dalı düşürülmüş bir halde 4 ayaklı minarenin en tepesine konacak. 'Tarih anlayacak beni. Kirli medya, beni hedef gösteren gazeteler hoşça kalın, beni anlamak istemeyenler, dudak bükülenler, geçirdiğim işkence tezgâhları,

faili meçhulün yetimleri hoşçakalın, çocuklarımız, eşim hoşçakalın' diyecek."

Tahir Elçi'nin ağabeyi Ahmet Elçi, şöyle konuştu: "Devletin savcısı, hakimi, medyası kardeşimi hedef gösterdi. Benim kardeşim katledildi. Kardeşim ilk şehidimiz değildir ve son şehidimiz de olmayacak. Bunu böyle bilmek gerekir. Ama işgalciler, zorbalar, faşist alçaklar bilsinler ki hiçbir zaman Kürt halkın yıldırılmazlar. Halkımız sonuna kadar direnecektir. Tahir ölmedi ve ölmeyecek. O özgür bir insandı. Bilin ki devlet elimize ayağımıza kelepçe vurabilir ama asla bizim beynimize kelepçe vuramaz. Onun için özgürüz. Beynimize kelepçe de vurdurtmayacağız. Biz ve halkımız dostlarımızla birlikte direneceğiz. Bunun için buraya Türkiye metropollerinden, Amed, Botan, Serhat ve tüm Kürdistan'dan gelen herkesi selamlıyorum. Halk olarak sonuna kadar direneceğiz. İşgalcilere asla boyun eğmeyeceğiz. Tahir sosyalistlerin, Ermenilerin, Asurilerin tüm Kürtlerin kardeşiydi. Bir Kürt aydın olarak devlet tarafından katledildi. Tarih boyunca bu devletin defalarca Kürt aydınının katliamından geçirdiğini görüyoruz. Ama halkımız yılmayacak ve kazanan biz olacağız."

Anlı: Yükümüz daha ağırdır

Diyarbakır Büyükşehir Belediye Eş Başkanı Fırat Anlı da, yaptığı konuşmada şunları vurguladı: "Bu coğrafyanın her şehrinde her köşesinde, bu gün 90'lı yılların faili meçhullerin kuyruğunu bırakmayan, mücadelesini veren, ama JİTEM'in nefesini de ensesinde hisseden devrimci bir insanı, bir yurtseverin son yolculuğu için bir aradayız. Şunu biliyoruz ki bizim için bundan sonra yük daha ağırdır. Omuzladığımız her türlü sorumluluk daha ağırdır."

Barışı ağızından eksik etmedi

HDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş da, şunları söyledi: "Sayın Tahir Elçi'nin tüm ailesine başsağlığı diliyorum. Tahir'e Allahtan rahmet diliyorum. Allah bir daha bir yoldaşımızın tabutu üzerinde konuşmaya mecbur etmesin. Elçi halkımıza emanet olsun. Barış, özgürlük, demokrasi uğruna adanmış bir ömür. Herhalde bu yola adanmış bir ömür, böylesi bir dönemde, yumuşak bir yatakta son bulmayacaktı. Tüm özgürlük sevdahların geçiş yolu budur. Allah

hepimize böyle bir yaşam ve ölüm nasip etsin. Önemli olan nasıl öldürüldüğümüz değil, nasıl yaşadığımızdır. Bizler her saniyemizi halkımızın değerlerine, kutsallarımıza adanarak yaşayacağız. Tahir Elçi böyle demişti. Son saniyesine kadar barışı ağızından eksik etmemişti. Topraklarımızda çok acı, ölüm, kan gördük. Her gün cenazeler kaldırdık. Morg ve mezarlık kapılarında büyüdük. Ama bunu kader olarak kabul etmedik. Bu topraklara barış getireceğiz. Elçi'nin dediği gibi kan, ölüm istemedik. Topraklarımızda barış içinde yaşamak istedik. Ahmet Arif'in dediği gibi, 'Bu dur, katlimize ferman'. Koşullar ne olursa olsun barış savunmak için cesur olmak gerekir. Bunun için bedel ödemek gerekir. Tahir elçi biliyordu. Yatağında ölmeyeceğini bilenlerdendi. Hepimiz bu yola böyle çıktık. Çocuklarımız yataklarında rahat ölsünler diye canımız ortaya koydu. Bizi böyle korkutacakların zannediyorlarsa yanırlarlar. Sevgili eşinin de belirttiği gibi binlerce on binlerce faili belli insan karşılayacak Tahir'i. Onların da yaşam öyküleri Kürdistan toprağı gibi acıdır. Her birinin acı öyküsü toprağımız acılı tarihi ile aynıdır. Seni bu topraklar emanet ediyoruz. Şükürler olsun ki dostlarımız, halkımız var. Mücadeleni sürdüreceğiz yigit gençlerimiz var. Bu gün yüz binler ardından yürüyor. Bu cinayetin tam olarak aydınlanacağından şüphemiz var. Haklı olarak şüphemiz var. O kadar çok yaşandı ki, hiçbirini adalet sağlanacak diye rahat uğurlamadık. Bu devlet hiçbir zaman bizim devletimiz olamadı. Eline geçiren kendi mülkü gibi kullandı. Herkesin, hepimizin olsun diye çok uğraştık. Tahir'i öldüren devlet değil, devletsizliktir. Kürt halkı bunu çok iyi bilsin. Çünkü biliyoruz ki barış elçisi baş-

kanımızın arkasından 'Oh olsun' diyen maalesef on binler de var. Ankara'da bu acıyı yüreğinde hissetmeyen bir yönetim var. Nasıl devletimiz diyebiliriz. Acıda bile ortaklaşamayan bir toplum nasıl bir arada yaşayabilir. Biz bu özgürlük mücadelesini, kervanın başarıya ulaştıracağız. Gözün arkada kalmasın Tahir Elçi. Böyle olmasını istemezdi. Keşke bize nasip olmasaydı senin tabutunun önünde konuşmak. Kolay değil ama bu günler de geçecek. Tüm acılar bu topraklarda bir gün çiçeğe dönecek. Tüm şehitlerimize tüm doğa selam duracak."

Anıt önünde yapılan törenin ardından "Şehit namirin" sloganı atan yüzbinler, cenazenin defnedileceği Yeniköy Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçti.

İnsan hakları ve barışın yılmaz savunucusu Tahir Elçi daha sonra sevenleri tarafından «Şehid namirin» sloganıyla toprağa verildi. Elçi defnedildikten sonra mezarına karanfiller konuldu. Elçi'nin mezarı başında kısa bir konuşma ağabeyi Ahmet Elçi, «Davamız, kardeşlik, birlik, barış ve halkımızın özgürlük davasıdır» dedi. Yakınları ve sevenleri mezarı başında gözyaşı dökerken, Elçi'nin başucuna fotoğrafı konuldu.

Maltepe'de sevda ve barış türküleri

Maltepe Belediyesi Prof. Dr. Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde sahne alan halk müziği sanatçısı Zeynep Karababa, "Sevda ve Barış Türküleri" isimli konseriyle büyük beğeni topladı. Belediye Prof. Dr. Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde sahne alan halk müziği sanatçısı Zeynep Karababa, "Sevda ve Barış Türküleri" isimli konseriyle büyük beğeni topladı.

Ozan geleneğini sürdüren çalışmalarlarıyla da tanınan halk müziği sanatçısı Zeynep Karababa, Maltepe Belediyesi'nin ev sahipliğinde "Sevda ve Barış Türküleri" isimli konseriyle, Maltepe Belediyesi Prof. Dr. Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde sahne aldı.

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç'ın da izlediği konserinde, Ülkü Tamer'e ait "Üşür Ölüm Bile" isimli

eserini seslendiren Zeynep Karababa, "Hepimizin bu coğrafyada yaşama hakkı var. Bu akşam türkülerimi barış güvercinleri için, Suruç, Anka-

ra, Paris katliamlarında yaşamlarını kaybedenler için söylemek istiyorum. Katliamda hayatını kaybedenlerin yakınlarının acılarını paylaşıyorum.

Diyarbakır Barosu Başkanı Tahir Elçi'nin uğradığı silahlı saldırıda katledilmesini kınıyorum" dedi.

Sivas'ın türküleri ve ozanlarıyla tanınan Divriği yöresinden yetişen, Halk Ozanı Mehmet Ali Karababa'nın da kızı olan Zeynep Karababa, konserde Alevi-Bektaşî ozanlarından Feyzullah Çınar, Aşık Seyrani, Aşık Mahsuni Şerif'in türkülerinden ve albüm çalışmalarından örnekler sundu.

Konserin sonunda bir konuşma yapan Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, "Kim ne kadar anlatırsa anlatsın Zeynep'i, onun sesini dinlemeden, yaşamadan anlatmak mümkün değil. Cümleler az gelir. Mehmet Ali Karababa'nın emaneti kardeşimiz, Anadolu'nun parlak, büyülü sesi, her parçaya ayrı bir güzellik katıyor" diye konuştu ve Karababa'ya çiçek takdim etti.

Ünlü eserlerin minyatürleri Çekmeköy'de

Çekmeköy Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü tarafından hazırlanan sergide, dünya sanat tarihine yön veren 13 ressamın 33 farklı çalışmasının minyatürleri sergileniyor. Çekmeköy Belediyesi'nin fuaye alanında açılan sergi, bir hafta boyunca ziyaretçileri ağırlayacak. Tablolar daha sonra ilçe'deki okullarda sergilenecek.

Gençlerin sanat tarihini öğrenmesi, ressamları ve dünya sanat tarihinde yer edinmiş tabloları tanınması için

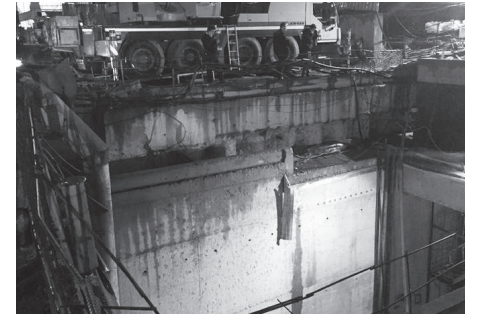
açılan sergide; Picasso, Frida Kahlo, Osman Hamdi Bey, Abidin Dino, Van Gogh, Dali, Monet, Goya, Leonardo da Vinci gibi ressamların eserlerinin minyatürleri yer alıyor.

Minyatür sanat sergisi geçen cuma günü Çekmeköy Kaymakamı Cemal Hüsnü Kansız ve Çekmeköy Belediye Başkanı Ahmet Poyraz'ın katıldığı bir törenle ziyaretçilere açıldı.

Sergiyi ev sahipliği yapan Çekmeköy Belediye Başkanı Ahmet Poyraz, "Sergiyi açmamızın gayesi dünyaca

ünlü ressamların eserlerini Çekmeköylülerle buluşturmak. Gençlerimize tanıtmak için de önümüzdeki hafta sergiyi okullarımıza taşıyacağız," dedi.

Çekmeköy Kaymakamı Cemal Hüsnü Kansız, "Dünya klasiklerinin içine yer alan önemli eserlerin ilçemizde kültür faaliyeti olarak insanlara sunulması güzel bir çalışma. Bu serginin okullarımızda gençlerimize gösterilecek olmasından mutluluk duyduğum" dedi.

Metroda iş cinayeti

Üsküdar'da yapımı devam eden metro şantiyesinde beton mikseri şoförlüğü yapan 40 yaşındaki Salih Minus, geçen perşembe yaklaşık 8 metre yükseklikten beton zemine düşerek hayatını kaybetti.

Üsküdar-Ümraniye-Çekmeköy-Sancaktepe metrosu'nun Üsküdar'daki şantiyesinde akşam saatlerinde meydana geldi. İddiaya göre, beton mikseri şoförlüğü yapan Salih Minus şantiyede çalışırken, henüz bilinmeyen bir sebepten dolayı yaklaşık 8 metrelik yükseklikten beton zemine düştü. Minus, olay yerinde hayatını kaybetti.

İhbar üzerine olay yerine polis, itfaiye ve ambulans geldi. İncelemelerin tamamlanmasının ardından, Salih Minus'un cesedi dev vincin ucuna bağlı hasta sepeti ile düştüğü yerden çıkarılarak cenaze aracına konuldu.

Hoşça kal kınalı güvercin

BEDROS DAĞLIYAN

Yaraların hızla kangrene doğru gittiği zamanları yaşıyoruz. Barışın o yaralı güvercininin kanat çırpamadığı zamanları... Zeytin ağacının, o koca kadim ağacın hüznünü yaşıyoruz alabildiğine... Barışın kahpece oyunlarla derdest edildiği zamanları da hep birlikte yaşayarak görüyoruz. Umut var mı? Kara görünüyormu diye boz bulanık sularda, kara bulutlar arasından umutla bakıyoruz; nafile... Çünkü bu devleti kuranlar halkının mutluluğunu istemeyen güçlerce oluşturulmuş bir kere... Osmanlıdan beri kaç katliam, kaç suikast, kaç kırım yaşadı bu ülke; sayamazsınız. Artık usandık, artık yeter, dediğinizi duyar gibiyim yaşayan bütün dillerde...

Fransız Şair Valery "Bir dostumun omzuna elimi dostça koymuştum. Meğer orada elimi koyduğum yerin tam altında işleyen derin bir yara varmış" diye konuşurken nasıl da bizim gibi yaraları kanayan halkları anlatmıştır.

Evet, biz bu coğrafyada yaşayanlar yaralarımızı bilerek usançla yaşıyoruz; iyileşmeyeceğini bile bile çözüm arayıp sağlamlasını bekliyoruz. Oysa iyileşmeyeceğinin aksine yaramızın gitgide derinleştiğinin farkındayız.

Birçoğunuz doğduğunda, kulağınıza isminiz üflenirken bahtının açık olması ümidiyle anneniz, babanız belki de dedeleriniz aşkla bakmıştır ağlayan gözlerinize... Ya da sizi doğurtan ebeniz ellerinizin çizgilerine bakarak talihli bir insan olacağını muştulamıştır belki de... Oysa zaman, tüm büyüklüğümüzü ve bizi nasıl da aldatmıştır; şimdi biliyoruz.

Tüm ezilen insanlar gibi ekmeğin, nasibin peşinde şehir şehir gezmedik mi? Şehirlerin yolu, izi olmayan varoşlarında yeni hayatlar kurmak için mücadele etmedik mi? Sapan taşı gibi elden ele geçerek ömürler tüketmedik mi hepimiz... Bir yudum özgürlüktü oysa hayattan tek isteğimiz.

Her katliamın, her suikastın ve her yitirdiğimiz canların ardından bu son olsun diye dualar etmedik mi? Ettik... Bazen yürüdük coşkuyla, bazen de ah dediğimiz her yerde dövüldük. Bizi ne çok öldürdüler! 1915de öldük. Der-

sim'de, Ağrı'da, Zilan ve Koçgiri'de sonra Maraş ve Çorum'da; yetmedi Sivas'ta... Bizi ne çok öldürdüler...

Egemenler kan istiyor boyuna; onlara kurban gerek... Suruç, Reyhanlı, Diyarbakır, Ankara ve memleketin bütün sathında yüzer yüzer kurban edildik. Bizi ne çok öldürdüler.

Doğunun her yeri savaş meydanı artık. Batınında... İnsan hakları yok sayılarak, insanlar sebepsiz yere tutuklanarak bizi en ince yerimizden vuruyorlar. Gençler, çocuklar, kadınlar şiddetin en şiddetlisiyle birer birer katlediyorlar. Cumartesi anneleri, Perşembeleri eylem yapan Arjantinli Plaza Del Mayo anneleri gibi Galatasaray Meydanında kayıplarından bir haber bekleyerek yırlardır bekliyorlar. Belki gidecekleri, çiçek götürecekleri bir mezarları olursa yürekleri kuş olup oğullarının, kızlarının yanına kanat çırpacaklar...

Tahir Elçi, tıpkı Hrant Dink gibi barış yanlısı, bu uğurda mücadele veren bir aktivisti... Tıpkı onun gibi ensesinden vurdular... Ayakkabıları ı özgürce dalgalanan bayrak gibiydi her ikisinin de... Eşi Türkân Elçi Rakel Dink gibi metanetli bir şekilde onun ağzından boyun eğmeyen o

güvercinin ardından şöyle diyecekti: "Onu faili meçhuller ordusu karşılayacak. Kendini her zamanki gibi nezaketle tanıtmaya çalışırken onlar da 'seni bütün faili meçhuller bütün âlem tanır. Senin bize bir ömür hakkın geçti. Biz seni buradan izledik, bizim gibi faili meçhullere bir ömür adadın' diyecekler. Ona soracaklar 'sen geldin kaldı mı senin gibi kınalı güvercinler.' Tahir Elçi'nin o zaman gülümseyen yüzüne bir akşam incek 'valla ne diyeyim, geldiğim yerde hepitu bir avuç güvercin vardı. Kartallar, şahinler leş kargaları kol geziyordu' diyecek. Dört Ayaklı Minarenin en tepesine konacağım; tarih anlayacak beni. Kirli medya, beni tehdit eden televizyonlar, beni hedef gösteren gazeteler hoşça kalın. Beni anlamayanlar, beni anlamak istemeyenler dudak bükenler hoşça kalın. Geçtiğim işkence tezgâhları hoşça kalın. Sahillere vurulmuş bebekler hoşça kalın. Faili meçhullerin yetimleri hoşça kalın. Beni sevenler, destekleyenler hoşça kalın. Çocuklarım, eşim hoşça kalın diyecek."

Hoşça kal güzel gülüşlü... Hoşça kal Kürt kardeşim! Hoşça kal.

Dostun ardından

Issıza bakan gözlerimde,
Yorgun anılar
Derin denizlerimde,
Dip sarhoşu güzellikler.
Üzgün yüzüm, sabırsız öfke;
Dalga dalga kıyıda

Şimdi yakın bir dostun
Selâsi okunur camilerden.
Cevşeni boynunda, yiğitler
Yeşil sandukanın altında...

Kınalı bir güvercin
Minarenin ucunda
Faili meçhul gülümser

Söz sektirdiğim dizeler
Ve ağlayıcılar,
Ağır ağır yol alır sonsuza...

Sevdalı hayallerimle
Boş bir kamaşa
Hayatı üflerim
Ağıtlar yankılanır dağlarda
Arkadan çıkagelir
Fitne fesat kötücül sözler...

Ve Horoz üç kez öter her
yalana...

Bedros Dağlıyan

UNUTTUKLARIMIZ

ERDAL BOYOĞLU

Duygu hayalleri ve ciddiyet

Cumhuriyet döneminin hem ilk yazarlarından hem politikacılarından hemde Kemalist ideolojinin temellendirdiği Kadro hareketinin önemli liderleri arasındaydı Yakup Kadri Karaosmanoğlu.

Yakup Kadri, Ankara adlı bir roman yazar. 1921-27 Ankara'sını anlatır. Türkiye'nin 10 yıl sonrasını geleceği anlatan bir bölüm eklemiştir. 10 yıl sonrası Türkiye'si oldukça ilginçtir. Tek Şef ve Tek Parti yönetiminde ülke kalkınması fabrikalar-işletmeler harıl harıl çalışıyor, topraktan bereket fışkırıyor, herkes okuyor-sinemaya-tiyatroya gidiyor, işçiler ise zaten "Sınıf mücadelesi bilmeyiz, zira Türk cemiyeti yalnızca bir binadır" tezi doğrultusunda Devlet memuru! Yapılmışlar ve bu durumda çok memnun güle oynaya çalışıyorlar. Tek Şef ise bütün dünyaya hayranlık kazanan biri ve Yarı Tanrı biçimde ortalıkta dolaşıyor. Yakup Kadri'nin 10 yıl sonrası için çizdiği hayal ettiği tablo bu.

Cumhuriyetin kuruluşu, unutturma kültürünün hayalleri ile öyle ki kurucularını kendinden geçirtti. Bir Türkü dünyaya bedel yaptı, Tanrı'nın işini gücünü bırakıp sadece, "Tanrı Türkü korusun" diye transa geçti. Hele birde "Ne Mutlu Türküm Diyene" dedimi artık hayallerinin zaferiyle Ermeni'yi, Kürdü, Rum'u gördüldüğü yerde imha etmenin gururunu yaşıyordu.

Yıl 1934; Emperyalist sistemin büyük kriz içinde olduğu dönem (tabii sistemin parçası Türkiye'de) Hitler İktidar olmuş, komünistlere meydan okuyor. Yarı tanrı milli şef, Milli Misak-i cihan projelerden bahsediyor. Bu somut ve Türkiye gerçekliği karşısında duygudan yola çıkarak bol bol hayale başrururan tek parti iktidarı ve milli şef mantıktan, somut gerçekten kaçarak türkün türkten başa dostu yok diyerek emperyalistleri baş tacı yapıyor. 1927'de ülkeyi emperyalistlere peşkeş çekiyor. 1930 yıllar libel ekonomik politikaların programları gözden düşüğü gibi partilerinde gözden düşüğü, faşizmin güçlendiği yıllar. Türkiye'de tek parti yönetiminde açlık ve baskı kol

1. Türk Tarih Kongresi

geziyor. Tek parti yönetimi hayaller ülkesinde yaşıyor. 1932 yılında yapılan 1. Türk Tarih Kongresi ile (aynı dönemde Dil Tezlerini düşünürsek) tüm dünyadaki insanlığın çıkış kökeni Orta Asya'ya bağlanıyor. Oluşturulan Türk Tarih ve Güneş Dil Teorilerine göre tüm ırklar Türk boylarından, tüm Diller Türk Dilinden doğmuşlardır... Eh hayalin böylesine de diyecek bir şey yok. Irkçılık dünyanın her yerinde aynıdır ve hep aynı yöntemi izlerler. Üstün ırk ve üstün kültür.

1950'ler hayal yeteneğin çapında biraz küçülmekle birlikte gücünden pek birşey kaybetmeden devam ettiğini görürüz. Menderes'in 10 senede küçük bir Amerika yaratma hayalini bir yana bırakacak olursak. Her mahalleye bir milyon yaratma hayali de onun bir ayrıcalığıydı. Ne demişti? "Yeter artık söz milletindir" Ee ne de olsa Hayal kurma bir devlet geleneğidir.

Hele bir Amerikancı Kaşarlanmış bir politikacı vardı ki, planlar -kalkınma hızları hayalleri kurardı ve her zaman "devlet insan öldürtüyor dedirtemezsiniz diyen katillerin arkasında olan bir Demirel vardı.. Erbakan'ın hayali ise kendisine oy verenlere Cennetin anahtarlarını dağıtmak ve Trilyonları kendi cebine aktarma hayallerini gerçekleştirme derdindeydi. Nitekim öldükten sonra trilyonluk

servetinden dolayı çocukları arasında trilyonluk miras kavgası çıktı.

Ecevit'in rüyasına düşende 1973-1980 dönemi arasında. "Ne ezilen ne ezen. İnsanca hakça bir düzen." diye diye ölünceye kadar koltuk hayalini bırakmadı.

Fikri iktidarda olan Türkeş, Her zaman Turancı hayalleri ile yatıp kalktı. altı ay süre istedi, kürd sorununu kökünden kazımak için. Ya sevdirecekti ya yok ettirecekti. Yani "Ya Sev, Ya Terk Et" diye diye turancı hayallerini katliamlarla süsledi. Onun da trilyonluk serveti çocukları arasında sorun yarattı ve çocukları birbirine girdi.

AKP iktidarı ise zenginlik hayallerini açık açık gerçekleştirdi. Serveti bir tek yüzük iken bugün dünyanın en zengin devlet yöneticileri arasında ilk sırada olma ünvanını Recep Tayyip Erdoğan gerçekleştirdi. Çocukları Türkiye'nin zenginleri arasında yarışıyor. Yeni Osmanlıcı işgal projeleri ile orta Doğu'yu dizayn etme hayalleri kuran Erdoğan, başkanlık hayalini sultan edasıyla yaşamak istiyor. Aziz Nesin bir hikayesinde dediği gibi "Du bakaliii ne olacak"

Bir ciddiyet fıkrası...

"Ortadoğu ülkelerinde bir ABD heyeti geziyor. Her gittikleri yerde uzun incelemeler yapıyor ve görüşlerini bir

rapor halinde ülkelere gönderiyorlarmış. Heyet Lüblan'a gitmiş, aramış taramış incelemiş ve raporunu yazmış. Durum ciddi ama vahim değil. Sonra Irak'a gitmişler. Orada da soruşturma, gezi ve rapor yazılmış. Durum ciddi ama vahim değil. Neyse heyet Türkiye'ye gelmiş. Çeşitli kişilerle konuşmuş, durumu incelemiş ve raporunu yazmış, DURUM VAHİM AMA CİDDİ DEĞİL..."

Bu fıkra bir dönemler Türkiye'de çok sık anlatılırdı. Fıkranın sonundaki Ciddi'yet konusu ise, halka çok yabancı bir terim.

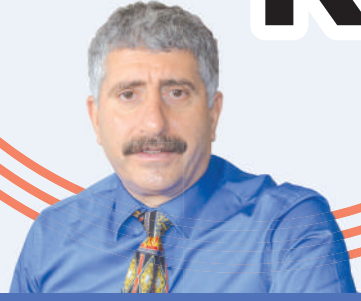
Bu neden böyle. Neden mantığın-somut yöntemin yerini duygu-hayal-dogma dolduruyor. Neden iç disiplin yerine dış-göstermelik disiplin hala ön planda. Neden sol, dünyaya gözünü açıp bakmıyor. Neden inanılmaz bir kültürel yoksulluk içinde. Neden herşeye "şimdi sırası değil", Boş ver birşey olmaz" diyor. Neden sol harakette saygı ve sevginin yeri KOR-KU ile doldurulur. Neden devrimcilik kıstaslarında hala fedakarlık disiplin, yiğitlik ön plana çıkarılıyor. Neden somut durumun somut tahlilini kolayca redediyor.

Neden YARIN düşüncesi soyut-hayal. Neden sol hareketlerin tüm toplantıları saatinde başlamıyor. (toplantılara geç katılma veya hiç katılmama geleneğimiz nerden geliyor?, Herhalde, herşeye geç kalan bir toplum olmaktan). Neden sol gelişmiyor, Neden solun hitap şekli değişmiyor. vb vb sorular sorular...

Bana göre bu soruların cevabının önemli halkası DUYGU-HAYAL-DOGMA dünyasında çakılıp kalmaktır. Dogma'nın (değişmezliğin) günümüzde dahi bu kadar güçlü kalmasının olsa olsa geçmişimizden gelen bir gelenek olarak ele almak gerekir. Ya da Kemalist iktidardan başlayan ve herşeyi yasaklayan, yok eden zor geleneğinde mi?

Yoksa, duygunun ve dogmatizmin hala güçlü bir eğilim olarak sürüp gitmesi, gerçekten düşünmenin zor birşey olmasından mı ileri geliyor?

Rahat uyu arkadaşım

İSHAK KARAKAŞ

Ağustos'da uzun uzun sohbet etmiştik Tahir Arkadaşım'la. MedNûçe'deki haftalık programımız Nabız'a konuk olmuştu. Erken gelmiş, oturmuş, çay içmiştik. Onun insan ilişkilerine yine hayran olmuşum. Stüdyomuzun çevresindeki esnafla birkaç dakikada dost olmuş, hasbihal etmiştik. Ölüm haberini yine aynı yerde aldım. Yine program öncesinde. Geldiğinde sohbet ettiği o esnaf yanıma geldi, ne kadar üzgün oldukları belliydi. Benimse içim kan ağlıyordu. Ertesi sabahın erken saatlerinde Diyarbakır uçağındaydım. Ona karşı son görevimi yerine getirmek üzere.

Kürt halkı şehitlerinin cenazelerine alışkın. İçi kan ağlasa da umudunu, barış iradesini kaybetmez. Ama kentime indiğinde kederin büyüklüğünü hemen hissettim. Kürtler'in siyasi olgunluğunun bu kederden yeni

bir perspektif damıtacağını düşünüyorum. Cenaze törenindeki bütün söylemler buna işaret ediyordu.

Kürt halkı uzun bir zaman önce kazanımlarıyla mağdur kimliğinden sıyrıldı ve Ortadoğu halklarının ve Türkiye'nin mağdurlarının ve demokrasi cephesinin öncülüğüne soyundu. Bu görevini de büyük bir sorumluluk ve siyasi ahlâkla yerine getirdi. Ama Kürt siyasetçilerinin ve özellikle de HDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş'ın cenazedeki duygusal olduğu kadar siyasi olan konuşması bir kırgınlık içeriyordu. Ben böyle yorumladım. Kürtler'in 7 Haziran'dan bu yana yaşadıklarına Batı'dan yeterli bir karşı çıkış gelmemişti. Demirtaş "Tahir Elçi'yi devlet değil, devletsizlik öldürdü" derken de Kürt Siyasal Hareketi'nin artık eşit yurttaşlık talebini her şart altında ödünsüz savunacağını, buna yanıt alamazsa diğer

arayışlarına ağırlık vereceğini gösteriyor. Devletin bu halinin Kürtler için bir devletsizlik olma durumunu açıkça ifade etti Demirtaş. Durum öyle bir aşamaya geldi ki, devlet yoldaşlarını, evlatlarını kaybeden Kürtler'i kayıplarından sorumlu tutar oldu, aynı Demirtaş'ın da söylediği gibi.

Diğer konuşmalar da Kürtler'in artık sadece bir duygusal kopuş yaşamadığını, toplumda yeni gelecek vizyonlarının oluşmaya başladığını gösterdi bana. Oysa daha birkaç ay öncesine kadar HDP'nin programı ve pratiği bu ülke halklarının ortak

toplum projesi ve gelecek vizyonu olmuştu.

Ben bugün hâlâ bir barış ve bir arada yaşam umudu olduğuna inanmak istiyorum. Ama bu umursamakla olur, yanı başındaki insanların derdine ortak olmakla. Ve

hepsinden önemlisi o insanların kolektif haklarını tanımakla.

Çünkü Tahir Elçi'nin cenazesindeki ortak duygu, Kürtler'in kolektif hakları için mücadele etmekten vazgeçmeyecekleri yönündeydi.

O cenazede Tahir Elçi'ye bunun sözünü verdiler.

Rahat uyu arkadaşım.

İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar ile
'Nabız'

her Pazar 21.00'de
MedNûçe TV ekranlarında

Gündemin en sıcak konuları farklı konuklarla özgür
medya ortamında tartışılıyor: Nabız'da

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Fehim Işık ile **'Kûçenname'**

onbeş günde bir

Pazartesi günleri saat 16.00'da

MedNûçe TV ekranlarında

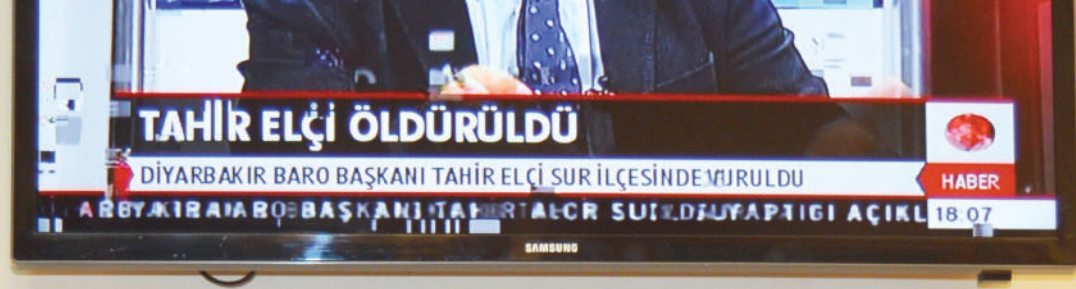
Sokağın sesi, halkların nefesi ve meydanların
dinamizmi: Kûçenname'de

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

İshak Karakaş

Ercan Kanar

➔ Siz uzun yıllar bir avukat olarak insan hakları mücadelesi verdiniz. İnsan Hakları Derneği'nde başkanlık yaptınız. Sayın Tahir Elçi ile de 90'lı yıllardan itibaren birlikte mücadele ettiniz. Onun şehit edildiği gün (28 Kasım, Cumartesi) sizinle konuşmak istedim. Söyleşi teklifimi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim.

Ben teşekkür ederim.

➔ Bize biraz anılarınızdaki Tahir'i anlatır mısınız?

Tahir'le 90'lı yıllardan tanışırız. O bizden daha sonraki kuşaklardan sayılır. 93'lü yıllarda tanışmıştık. O zaman benim İHD (İnsan Hakları Derneği) İstanbul şube başkanlığı ve genel başkan yardımcılığı dönemimdi. Sık sık bölgeye gidiyordu Tahir. İşte Cizre ve Şırnak'taki Newroz katliamlarına

da tanık olduk o yıllarda. Tahir ile o yıllarda tanıştık. Yine işte Vedat Aydın olayında Vedat Aydın'ın avukatı olduğum için yine bir avukat arkadaşla birlikte gitmiştik. O zaman Hüseyin Kocadağ orada emniyet müdür muaviniydi. Göstermelik bir soruşturma yapıyordu. Vedat'ın eşini sanki bir sanık sorgular gibi sorguluyordu. Epey münakaşalarımız oldu o zaman.

➔ Hüseyin Kocadağ mı yapıyordu bu soruşturmayı?

Evet, Hüseyin Kocadağ yapıyordu. Ve sonra Kocadağ, önce benimle ve Eren'di (Eren Keskin) yanımda o zaman. Eren o zaman benim sekreterimdi, bizim sorguya katılmamızı istemedi, biz zorlayarak girdik. 5-10 tane silah getirtmişti göstermelik olarak. "Eve gelenlerin elinde buna benzer silahlar var mıydı, yok muydu?" diye soruyordu. "Sevgilisi var mıydı, düş-

manı var mıydı?" gibi sorular soruyordu. Ben o zaman, "lütfen çarpıtma" dedim. "Bu bir siyasi suikast, eğer gerçekten bu olayın aydınlığa kavuşmasını istiyorsan bütün resmi, gayriresmi görevlilerin albümünü getir göster, o zaman bir soruşturmanın ciddiyetine inanılabilir" dedim. İşte o yıllarda, Vedat olayını da çok paylaştık Tahir'le. Yine her gittiğimde uğrardım kendisine. Daha sonraki yıllarda birçok davada beraber olduk.

➔ KCK davalarında da beraberdiniz, değil mi?

Son KCK davalarında da beraberdik. Diyarbakır duruşmaları olsun, KCK İstanbul avukatlar duruşması ana davası olsun beraberdik. Bir defa işini iyi yapmaya çalışan bir arkadaşımızdı. İnsan hakları konusunda çok duyarlıydı, objektif olmaya çalışırdı. Titizdi çalışmasında. Zaten Tahir'in

toplum her değişik kesimi tarafından sevilmesinde de bunlar önemli etkenler. Yani değişik görüşte olanlar tarafından dahi bölgede sevilen biri. Değişik görüşte olanlar tarafından dahi bölgede sevilen biriydi benim gözlemlediğim kadarıyla. Tahir'le ilgili devletin onu hedef alması özellikle Roboski katliamındaki askeri ve sivil bürokratların, yetkililerin yargı önüne çıkarılıp yargılanması konusundaki ciddi çabalarıyla yoğunlaştı diye düşünüyorum.

➔ Evet, Roboski için büyük bir hukuk mücadelesi veriyordu.

O dönemdeki taa genel kurmaya kadar uzanan sorumlular ile ilgili ciddi bir soruşturma yapılması gerektiğini ısrarla dile getirdi. Baro başkanlığı döneminde de bunları dile getirdi. Bir de şey olarak da, mizaç olarak da tüm görüşlere saygılı biriydi. Çok sabırlı bir arkadaşımızdı. Mutedil bir yanı

“Tahir, örnek bir hukukçuydu, yüzlerce, binlerce Tahir yetişecek”

Geçen cumartesi günü Türkiye örnek bir hukukçuyu, bir insan hakları mücadelecisini, Kürt halkı ise değerli bir aydınını kaybetti. Tahir Elçi, bir televizyon programında söylediği bir söz üzerine başlayan komplo ve kampanyaların sonunda Diyarbakır'ın Sur ilçesinde çatışmalardan zarar gören Dört Ayaklı Minare için basın açıklaması yaparken ensesinden vurularak katledildi.

Üzüntüm büyük.

Tahir Elçi'nin ölümünden birkaç saat sonra Türkiye İnsan Hakları Mücadelesi'nin en önde gelen isimlerinden, 90'lı yılların hukuk savaşçısı, Tahir Elçi'nin yol arkadaşı ve hakkında açılan son davada avukatı olan Ercan Kanar ile buluştum ve hem suikasti hem Tahir Elçi'nin kişiliğini hem Türkiye'de hukukun durumunu konuştum:

da vardı tabii. Yani birçok özelliği ile değişik kesimler üzerinde de etkili olmuştu. Zaten kontr-gerilla, devlet destekli kontr-gerilla genel olarak halkı korkutmak için halkın değişik kesimleri üzerinde etkili olan insanları hedef alır ki, Hrant Dink olayında da olduğu gibi, toplumu korkutabilirdi. O nedenle Hrant Dink gibi, Tahir Elçi gibi isimler seçilir, hedef alınır. Dolayısıyla bu suikast de öyle spontane olmuş veya kendi bir şu anda iktidar yetkililerinin manipüle etmeye çalıştığı gibi bilgi kirlenmesi yaratma örneklerinde olduğu gibi bir çatışma arasında kalmış failler meselesi değil. Bir nişancı, keskin nişancı biri tarafından öldürüldüğü açık. Otomatik bir silah kullanıldığı da görebildiğimiz kadarıyla anlaşılıyor. Vücudunun en kritik yeri hedef alınmış, yani tamamen planlı, programlı. Şimdi uluslararası bir suç olan insanlığa karşı işlenmiş suçlar 2004 yasasıyla

2005'de yürürlüğe giren ceza yasasına da girdi insanlığa karşı suç. Şimdi bir suçun insanlığa karşı suç olabilmesi için siyasi saikle veya etnik saikle planlı ve programlı olarak kasten öldürme tanımı yapılır insanlığa karşı suçun. Tahir'in de olayı tam böyledir.

➔ Tahir Elçi'nin ölümüne giden süreç nasıl hazırlandı?

Yani Roboski'den sonra hızlandı. En son CNN Türk'deki oturumda da görüşünü çok net olarak söylemesi ve PKK'nin terör örgütü değil, siyasi mücadele veren silahlı bir örgüt dedi. Dünyadan da örnekler verdi. Benim savunmasını yaptığım duruşmada da uzun uzun anlattı, hakim karşısındaki ilk sorgusunda olsun, savcılık sorgusunda olsun, Barzani'den örnek verdi, Arafat'dan örnek verdi, Sinn Fein'den örnek verdi, İRA'dan örnek verdi. ETA ile yapılan görüşmelere atıflarda

bulundu. Bundan sonra doğal olarak zaten şu çok dikkat çekicidir; Diyarbakır'dan gözaltına alınarak adli bir suçlu gibi derdest edilerek İstanbul'a getirilmesi de bunun bir devlet planı olduğunu gösteriyor.

➔ Onun bir baro başkanı olduğu unutulmuş gibiydi.

Bölgenin en önemli barosunun başkanı, dünya kamuoyunun da tanıdığı bir isim. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde sayısız dosyası olan bir arkadaşımız. Türkiye kamuoyunun da yakinen her kesimin tanıdığı bir isim. Ve çok saygısız bir şekilde derdest edilerek İstanbul'a getirildi. Hemen kısa bir sürede, bir hafta içinde iddianame hazırlandı. Şimdi iddianameler genelde savcılar 6 ay, 7 ay hatta bir sene, İstanbul'da mesela 2 senede açılma-yan dosyalarımız var. Buna rağmen o kadar planlı, programlı gidiliyor ki

hemen bir hafta içinde, 10 gün içinde iddianamesi hazırlandı Tahir Elçi'nin.

➔ Bir yerden emir mi aldılar ve yahut birinin etkisinde mi kaldılar?

Tabii ki, tabii ki. Maalesef şu anda bağımsız bir yargı sözkonusu değil. Tarafsız ve bağımsız bir yargı sözkonusu değil. Zaten hiçbir zaman da olmadı. Bazı dönemler görece olarak farklılıklar olabilir ama esas olarak Türkiye'de hiçbir zaman yargı bağımsız olmadı. Yani karar veren savcılar, yargıçlar Türkiye'nin de bağlı olduğu, güya kabul ettiği Budapeşte Savcılık Meslek Etiği İlkeleri'ne, yine Bungalov Yargı Etik İlkeleri'ne hiçbir zaman uymadılar. Mesela işte bu son Cumhuriyet gazetesi mensuplarının tutuklanma olayında olduğu gibi. Yani iktidarı memnun etmek için bir icraata dönüştü yargı faaliyeti. Muhtemelen Tahir

Elçi açısından da yukarılardan gelen emirlerle, işaretlerle yargı faaliyeti başlamış oldu. Şimdi bu olayda da, bu bir kontr-gerilla eylemidir. Bu suikast sadece küçük çaplı bir siyaset konusu değildir, yani insanlığa karşı suçlarda mağdurun şahsında mağdurun mensup olduğu topluluk hedef alınır. Özellikle odur insanlığa karşı suçun. Yani bu siyasi suikast esas olarak Kürt halkına

bir korku vermek, ezilen haklara korku vermek. Ayrıca bunun da ötesinde insan hakları mücadelesini verenlere, özgürlüklerin mücadelesini verenlere objektif olarak haklıdan doğrudan yana olanlara "bu işlerle uğraşmayın, sonunuz bu olur" işaretini vermek. Hrant Dink olayında olduğu gibi.

➔ **Peki Tahir Elçi bu ülke için**

ne ifade ediyordu ve bu tür suikastlar Kürt halkını yıldırır mı?

Bu tür katliamların Kürt halkını yıldırmadığını bu son 25 yıllık mücadele, 90'lardan bu yana süren ve gittikçe hızlanan özgürlük mücadelesi gösteriyor zaten. Bir Vedat Aydın'ın hunharca öldürmesi Kürt halkını yıldırması mıdır? Tam tersine Vedat Aydın'ın cenazesine yüzbinler katıldı. Yine Me-

tin Can'ın, Elazığ şube başkanımızdı İHD'nin, avukattı o da. Ben işte o zaman İstanbul şube başkanı ve genel başkan yardımcısıydım. Akın Birdal ve iki yönetici arkadaşla cenazeye gittik o yıllarda. Özel timlerin, jandarmaların, güvenlik güçlerinin engellemelerine rağmen Elazığ gibi bir yerde en az 20 bine yakın bir insan Metin Can'ın cenazesine katıldı. Yani demek ki korku duvarını aşmış bir halk söz konusu. Zaten hak ve özgürlükler için mücadele verenler korku duvarını dinlemez, yani kaybedecek bir şeyi kalmamış, yani geçmişte dili bile yasaklanmış, geçmişte dışkı bile yedirilmiş, sürekli coğrafyası OHAL kararnameleriyle, sıkı yönetimlerle yönetilmiş, şimdi de kalıcı sıkıyönetim olan özel güvenlik bölgeleri uygulamalarıyla 90'lardan da daha vahim sahne olunan devlet şiddetini bu halk yaşıyor.

➔ **HDP eş genel başkanları Figen Yüksekdağ atılan bir gaz mermisi ve Selahattin Demirtaş'ın arabasına sıkılan bir silah mermisi oldu. Ve sonra Tahir Elçi katledildi. Bu nasıl bir süreçtir?**

Evet Selahattin Demirtaş'ın arabasına kurşun sıkılması da örtbas edilmek istendi. Yani doğru dürüst bir inceleme yapmadan bu mermi izi değil dediler; sert bir cisim çarpmış dediler. Şimdi tabii HDP o açıklamalara göre objektif laboratuvarlarda o durumu incelettirecek.

➔ **90'lı yıllarda Kürtler bu tür saldırılara çok uğradı. 2015'de, 20 yıl sonra bu saldırılarla Kürtler üzerinde sonuç alabileceğini mi düşünüyor devlet?**

Kesinlikle alamaz. Demin söyledim gibi yani dünyada ezilen halklar son tahlilde uzun da sürse çok engeli de olsa hak ve özgürlüklerine kavuşur. Örneğin Güney Afrika'da beyaz apartheid ırkçı rejimine karşı Afrika Ulusal Kongresi yoğun mücadeleler verdi ve on yıllarca Mandela'yı içeride yatırdılar ama neticede beyaz ırkçı rejim Mandela ile masaya oturmak durumunda kaldı ve ırkçı rejimin egemenliği Güney Afrika'da son buldu. Yine yıllarca Avrupa da terörist muamelesi yaptı büyük devletler ama daha sonra BM'de gözlemci devlet statüsü Filistin'e tanındı. Bu örnekler çok, mesela en son Kolombiya'da FARC ile masaya oturdular ve benin bildiğim kadarıyla bundan 15-20 gün önce cezaevindeki birçok FARC'lı serbest bırakıldı. Yine Katalonya'da, Bask'da

halklar hak ve özgürlükleri için adım adım mesafeler kazanıyor. İrlanda örneğinde de kısmi kazanımlar söz konusu. Demek ki halklar mutlaka egemenlerin boyunduruğuna direnme hakkını kullanarak mücadelesini sürdürecektir ve neticede temel haklarına kavuşacak.

➤ **Demin sormuştum; Tahir Elçi bu ülke için ne ifade ediyor?**

Şimdi Tahir Elçi artık bir özgürlük meşalesidir, insan hakları mücadelesinde idol bir isimdir. Hrant Dink için halklar için ne ifade ediyorsa Tahir Elçi de halklar için aynı formasyonu, aynı niteliği ifade diyor. Bir ışıktır, örnek bir hukukçudur, örnek bir insan hakları mücadelecisidir ve bundan sonra yüzlerce, binlerce Tahir Elçi yetişecek.

➤ **Türkiye’de bugün hukuk ve insan hakları mücadelesi ne durumda?**

Türkiye’de hukuk aslında burjuva hukuk anlamında dahi bir hukuk kalmamıştır. Yani Türkiye’de hukuk bir misyoner rolü oynayan aygıt haline gelmiştir. Yürütmenin aygıtı haline

gelmiştir. Hukuk, sözde hukuk faaliyeti farklılıkları öteleyen, onlar için tecrit ortamı yaratmaya çalışan bir işlev gören nitelik kazanmıştır. Az önce de söylediğim gibi burjuva anlamında dahi bir bağımsızlık, tarafsızlık söz konusu değildir. Siyasi projeleri yasa eliyle, yargı eliyle yerine getirmeye çalışan bir yargı faaliyeti söz konusudur. O yüzden misyoner faaliyetine dönüştürülmüştür, ötekileştirme faaliyetine dönüşmüştür diyorum. Aslında bu cumhuriyet tarihinde her zaman böyle oldu. Kemalistler döneminde de böyleydi, 90’lı yıllarda da böyleydi, AKP döneminde de böyle. Aslında Mahmut Esat Bozkurt felsefesi her zaman Türkiye’deki yargı faaliyetine egemen olmuştur. Yani cumhuriyetin ilk yıllarındaki adalet bakanının ünlü bir sözü vardır; “hukukçuların görevi devleti korumaktır” demiştir. Halbuki dünyada bütün hukuk fakültelerinde

ve başka ülkelerde hukuk konularında hukukçulara şu anlatılır; sizin asli göreviniz hukukun evrensel kuralarını savunmaktır denir. Ama cumhuriyet tarihinin ilk yıllarından itibaren verilen ideolojide hukukçulara devletin askeri rolü verilmiştir. Devletin bekçisi, devletin muhafızı rolü verilmiştir. İster milliyeti şoven-ırkçı olsun, ister dinci olsun, ister cemaatçi olsun, ister AKP’li olsun görev yapan yargıç ve savcılar hep bu felsefeyle çalışmışlardır ve aynı bu felsefeyle çalışmaya devam etmektedirler.

Türkiye’de hukuk aslında burjuva hukuk anlamında dahi bir hukuk kalmamıştır. Yani Türkiye’de hukuk bir misyoner rolü oynayan aygıt haline gelmiştir

➤ **Bu insanlığa karşı işlenmiş suçlar kategorisine giren faili meçhuller uluslararası mahkemelerde yargılanır mı?**

Şimdi Türkiye zaten neden Uluslararası Ceza Mahkemesi’nin yetkisini tanımıyor, taraf olmadı? Şimdi Uluslararası Ceza Mahkemesi en az 80 ülke-

den fazla ülkenin katılımıyla yürürlüğe geçti statüsü. Roma statüsü diyoruz biz ona. Ve bu Uluslararası Ceza Mahkemesi suç işleyen devlet yetkililerini, insan hakları ihlalleri yapan, insanı na karşı suç işleyen devlet yetkililerini veya sivil militer gruplar varsa onların da insanlığa karşı suçlarını işleyen bir mahkeme. Yani kişiyi uluslararası yargıda suje haline getirmiştir Uluslararası Ceza Mahkemesi. Şimdi başlangıçta Amerika bu statünün kurulmasına katılmış sonra Amerika’da vazgeçmiştir. Amerika da imzalamadı, Türkiye de imzalamadı, Ortadoğu ülkeleri de imzalamadı. Fakat şu var; şimdi taraf olmamak oradan yargılanmaktan seni kurtarmaz. Eğer BM Güvenlik Konseyi, BM anlaşmasının, BM şartının 7. maddesine göre barışı tehdit eden fiiller olarak değerlendirirse Türkiye taraf olmasa bile insan hakları ihlali yapanları, insanlığa karşı suç işleyen yetkilileri yargılayabilir. Bu yetkisi var, BM güvenlik konseyi karar verirse.

➤ **Çok teşekkür ederim.**
Ben teşekkür ederim.

Binali Yıldırım, banliyö hattını inceledi

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı Binali Yıldırım, geçen pazar günü Pendik-Ayrılıkçeşme Banliyö Hattı'nda incelemelerde bulundu. Çalışmaların tüm hızıyla devam ettiğini belirten Yıldırım, "Çalışmalarda öne çıkan konu hat üzerindeki arkeolojik kazı çalışmaları nedeniyle projenin uzama riskidir. Kamulaştırma ve arkeolojik kazılardan dolayı ciddi bir zaman kaybı vardır" dedi.

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı Binali Yıldırım, Pendik-Ayrılıkçeşme Banliyö Hattı'nda çalışmaları yerinde inceledi. İlk olarak hat üzerinde bulunan İdealtepe kazı alanını ziyaret eden Bakan Yıldırım, burada çalışmalar hakkında bilgi aldı. Yıldırım, sonrasında Suadiye şantiyesinde incelemelerde bulundu. Bakan Binali Yıldırım burada demir bükme makinesinin başına geçerek demir bükü. Yıldırım, Yenikapı İstasyonu'nda harita üzerinden yapımı devam eden banliyö ve hızlı tren hatlarının yol güzergahlarını anlattı.

"Proje Türk, Alman, İspanyol ortak çalışması"

Hatların tamamlanması için çok ciddi çalışmalar yapılması gerektiğine dikkat çeken Yıldırım, "Onlarca yolun alt ve üst yapı çalışmaları menfezler, tüneller ve istasyonlarda çalışmalar olacak. Toplamda 38 istasyon-

numuz var. Bu istasyonların yapımı istinat duvarlarının yapımı, menfez yapımı karayolunun alt üst alınma durumu, yayalar için alt ve üst geçitler bütün bunlar toplandığında önemli sanat yapıları var. Proje Avrupa Yatırım Bankası ve onun konsorsiyumu tarafından finanse edi-

liyor. Projenin yüklenicisi İspanyol firmaları, çözüm ortakları da Türk firmaları olacak. Türk, İspanyol ve Alman müşterek ortak çalışması ile yapılan bir proje olacak" ifadelerini kullandı.

Çalışmaların tüm hızıyla devam ettiğini belirten Binali Yıldırım, "Çalışmalarda öne çıkan konu hat üzerindeki arkeolojik kazı çalışmaları nedeniyle projenin uzama riskidir. Kamulaştırma ve arkeolojik kazılardan dolayı ciddi bir zaman kaybı vardır. Şu anda projenin daha yarısına gelmiş durumda değiliz. Bundan sonraki geçecek süreyi geçmişte yaptığımız işin en az iki katını yapmak suretiyle projeyi tamamlayacağız. Ne demektir 4,5 seneyi ikiye böleceksiniz, cevabı bulacaksınız. Bizim amacımız güzel İstanbul'umuza böylesine güzel bir projeyi bir an önce kazandırmak ve onların hayatını kolaylaştırmaktır" diye konuştu.

Proje tamamlandığında Gebze'den Halkalı arasında toplamda 38 istasyon olacak ve Gebze Halkalı arasındaki mesafe 105 dakika olacak.

Maltepe'de TIR dereye uçtu

Kaza, Maltepe Başbüyük yolunda geçen perşembe saat 15.00 sıralarında meydana geldi. Başbüyük'ten E-5 istikametine gitmekte olan hafriyat TIR'ı, henüz bilinmeyen bir nedenle kontrolden çıktı.

İstanbul Maltepe'de, sürücüsünün kontrolünden çıkan hafriyat TIR'ı, bariyerleri aşarak yol kenarındaki dereye uçtu. Araçtan son anda atlayan sürücü kazayı hafif yaralı olarak atlattı.

Sürücü Ersin Kayacan, bariyerlere çarpan aracın içerisinden son anda yola atlarken, TIR bariyerleri ve elektrik direklerini ezerek yolun

sağ tarafında bulunan uçuruma düştü.

Yaklaşık 10 metre derinlikteki çukura düşen TIR'ın ön kısmı büyük hasar gördü. Araçtan atlayan sürücü Ersin Kayacan ise hafif yaralandı. Kayacan, sağlık ekipleri tarafından hastaneye kaldırıldı. İhbar üzerine olay yerine Maltepe Arama Kurtarma ekipleri ve itfaiye ekipleri gelerek tedbir aldı.

Çevrede toplanan vatandaşlar da gelişmeleri merakla takip etti. Kazayı gören bir vatandaş, sürücünün bir anda frene bastığını ve TIR'ın sağ sol yaparak yalpaladığını, daha sonra da dereye uçtuğunu söyledi.

TIR otobüs durağına daldı

Beykoz'da yokuş aşağıya inerken sürücüsünün kontrolünden çıkan TIR bir iş yerine çarptıktan sonra İETT otobüs durağına daldı. Durak paramparça olurken durakta bekleyen bir kişi son anda kaçarak ezilmekten kurtuldu.

Kaza geçen perşembe günü Beykoz bağlantı yolu Elmalı köyü kavşağında meydana geldi. Adem Dalman'ın kullandığı 41 AJ 260 plakalı konteyner yüklü TIR rampadan aşağıya indiği sırada virajı alamayarak kontrolden çıktı. TIR önce yol kenarındaki bir işyerinin duvarına daha sonrada İETT otobüs durağına çarparak durabildi.

Kazada otobüs durağı paramparça olurken durakta bekleyen Fahrettin Kambur adlı yaşlı adam, TIR'ı fark ederek ezilmekten son anda kurtuldu. Kazayı gören vatandaşlar polis ve sağlık ekiplerine haber verdi.

Kazayı yara almadan atlatan sürücü Dalman, "Çok keskin viraj, çok dik. Freni bastım, kontrolden çıkınca buraya çarptım" diye konuştu. TIR'ın çarparak zarar verdiğini söyleyen işyeri sahibi, "Arkadaş frenlerinin tutmadığını iddia ediyor ama öyle bi şey yok. Virajı alamayınca buraya çarpıyor sonra durağa. Yaşlı bir amca vardı durakta son anda kaçtı" diye konuştu.

Tarihi ve kültürel miras korunsun!

Demokratik Toplum Kongresi komisyonları Diyarbakır'da yaptıkları basın açıklamasında tarihi ve kültürel mirasın korunmasının gereğine dikkat çekti. Yapılan basın açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

Kadim Kürdistan coğrafyasında savaş hâli hüküm sürüyor. Bütün savaşlarda olduğu gibi coğrafyamızdaki savaşta da mağdur ve mazlum kimliği nedeniyle Kürdistan Halkları hak talepkârlığını yüksek sesle dillendirdiğinden savaşın mağduru haline dönüşüyor / dönüştürülüyor.

Her yaştan siviller vuruluyor, katlediliyor, yerinden yurdundan sürgün ediliyor. Yetmezmiş gibi, evleri-barkları, ibadethaneleri, işyerleri taammüden cinayete kurban ediliyor.

Zaten yoksulluk sınırına dayanmış insanlarımızın yaşam haklarının ihlallerinin yanında, ekonomik olarak çöktürülmesi de acıya acı katıyor.

Son sekiz ay içerisinde gün geçmiyor ki, Kürdistan'ın herhangi bir yerleşim yerinden halkın benzer feryatları duyulmuyor olsun!

İşte Varto...

İşte Silvan...

İşte Cizre...

İşte Nusaybin...

İşte Licê...

Derik, Silopi, Kızıltepe, Gewer, Sur ve diğer yerleşkeler...

Verdiğimiz örnekler sayılamayacak kadar çok olmakla birlikte geçtiğimiz günlerde Merwanî Kürtlerinin önemli kenti Silvan'da (Farqîn) Azizoğulları Konağı Silvan'ın 12 günlük sokağa çıkma yasağı günlerinde ağır silahlarla tahrip edilerek işgal edildi.

Yine aynı şekilde Amed'in binlerce yıllık tarih ve kültür beldesi Suriçinde önce Kurşunlu Camii, ardından da Dört Ayaklı Minare kurşunlanarak yıkılmak istendi.

Aynı vandallık ve zalimlik; Kültürel Mirasa dair değerlerimize sahip çıkmakla birlikte dile, kimliğe, inanca, kültüre; özetle halkın varoluş felsefesine vurgu yapan kurum ve şahsiyetlere de acımasız-

ca yönelindiğini göstermektedir.

Bunun son örneği Diyarbakır Barosu Başkanı Tahir Elçi'nin "İnsanlığın mirasıym, mirasına sahip çık" sloganıyla Dört Ayaklı Minare için Basın Açıklamasının ardından katledilmesiyle yaşandı.

Tahir Elçi'nin katillerinin kim olduğunu halkımız çok iyi bilmektedir. Doksanlı yılların faili meçhul cinayetlerinin güncelleştirilerek daha vahşi bir boyuta taşınmasını şiddetle kınıyor ve lanetliyoruz.

Bizler;

Demokratik Toplum Kongresinin, Kültür Sanat Komisyonu, Halklar İnançlar Komisyonu ve Ekoloji Komisyonu olarak; toplumu, ilgili kamuoyunu, atanmış ve seçilmiş şahsiyetleri, kurum temsilcilerini ortak paydada buluşmaya ve davranmaya davet ediyoruz.

UNESCO'nun tarihi ve

kültürel miras listesine kaydedilen değerlerimizin tüm insanlığın ortak mirası olduğu gerçekliğini bir kez daha vurguluyoruz. Bu vurgudan hareketle değerlerimize karşı yürütülen "organize" olmuş ve kendilerini "Esedullah Timleri" gibi duvar yazıları ile pervasızca ifade eden devletin güvenlik güçlerine bir kez daha hatırlatırız ki; varlık sebeplerimizden biri olan tarihi ve kültürel mirasımızın coğrafyamızın kadim halkları adına bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da koruyucusu olacaktır.

Bu bilinçle;

Allah'ın Sesinin toplumla buluşmasının simgeleri olan İnanç ve İbadet Mekânlarımızın kurşunlanması, tarihi ve kültürel yapılarımızın karargâha çevrilmesi, bu eserlere sahip çıkılıyor diye insanımıza ve kurumlarımıza akıl almaz vahşetle yönelinmesi kabul edilemez.

Demokratik Toplum Kongresi olarak insanımızı, doğamızı, tarihi ve kültürel değerlerimizi acımasızca yok etmeyi hedefleyen hunharlığa karşı, toplumumuzu duyarlılığa davet ediyoruz.

DTK, Kültür Sanat Komisyonu
DTK, Halklar ve İnançlar Komisyonu

DTK, Ekoloji Komisyonu

Kadıköy'de çiçekçinin öldüğü kazaya ilişkin dava

Kadıköy Bağdat Caddesi'nde otomobiliyle çarptığı çiçekçi Mehmet Emin Kaya'nın ölümüne neden olduğu iddiasıyla "bilinçli taksirle ölüme neden olma" suçundan 9 yıla kadar hapis cezası istemiyle hakkında dava açılan sürücü Murathan Öztürk'ün yargılanmasına başlandı.

Kadıköy Bağdat Caddesi'nde otomobiliyle çarptığı çiçekçi Mehmet Emin Kaya'nın ölümüne neden olduğu iddiasıyla "bilinçli taksirle ölüme neden olma" suçundan 9 yıla kadar hapis cezası istemiyle hakkında dava açılan sürücü Murathan Öztürk'ün yargılanmasına başlandı. Anadolu 77. Asliye Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmaya, tutuklu sanık Murathan Öztürk, ölen çiçekçi Mehmet Emin Kaya'nın ailesi ile avukatlar katıldı. Öztürk, hakim Çağan Hanımeli'nin "Uzun bir süre neden kaçtın? Alkollü olduğun için kaçtığın iddiası var" sorusunu, "Ben olaydan sonra alkol aldığım ortaya çıkmasın diye değil, korktuğum için kaçtım. Olaydan 2 saat sonrasına ait alkol olmadığına dair özel bir hastaneden rapor aldım. Kimse isteme-

yerek sebep olduğu bir olaydan dolayı cezaevine girmek istemez. Ben hukuk fakültesi öğrencisiyim. Kendimi cezaevine yakıştıramıyorum" şeklinde yanıtladı. Ölen çiçekçinin babası Mehmet Selim Kaya ise olay sonrasında sanık ya da yakınlarından kendilerini arayıp taziyede bulunan olmadığını belirterek, "Sadece tanımadığım birisi geldi. Bu kişi bana sanık tarafından birilerinin benimle görüşmek istediklerini söyledi. Ben de kendilerine önce sanık teslim olsun, ondan sonra konuşalım dedim" ifadesini kullandı. Anadolu Cumhuriyet Başsavcılığınca hazırlanan iddianamede, Murathan Öztürk'ün otomobiliyle Bağdat Caddesi üzerinden Kızıltoprak yönüne ilerlerken direksiyon hakimiyetini kaybederek kaldırım üzerinde bulunan çiçekçi tezgahına ve arka tarafında yatmakta olan Mehmet Emin Kaya'ya çarparak ölümüne neden olduğu belirtiliyor. Şüphelinin kaza sonrasında kaçtığı ve 87 gün boyunca yakalanamadığı aktarılan iddianamede, Öztürk'ün "bilinçli taksirle ölüme neden olma" suçundan 2 yıldan 9 yıla kadar hapisle cezalandırılması talep ediliyor.

Kezzaplı saldırganı eşi boşuyor

İstanbul Ataşehir'de 3 yaşındaki Y.'ye kimyasal saldırı düzenleyen enişte C.A.'ya, eşi S.A. boşanma davası açtı.

İstanbul Ataşehir'deki lüks bir restoranda 3 yaşındaki Y.'ye "Kıskandım" diyerek asitli madde ile saldırı düzenlemekten tutuklu bulunan enişte C.A.'ya, eşi S.A. boşanma davası açtı. S.A. geçtiğimiz günlerde boşan-

mak için Anadolu Aile Makemesi'ne başvurdu. Genç kadın, avukatları aracılığıyla verdiği dava dilekçesinde, kocasının, ablasının oğlunun yüzüne sülfürik asit sıkıp yüzünün ağır hasar görmesine ve görme uzvunu büyük ölçüde kaybetmesine neden olduğunu belirterek bu olayın ardından "evlilik birliğinin temelden sarsıldığı" nı ifade etti.

Erkek vuruyor devlet koruyor kadınlar yaşamı savunuyor

Kadına şiddet ülkemizde ve dünyada azalmak yerine her geçen gün ivme kazanarak artıyor ve şiddet derecesi de aynı şekilde yükseliyor. Her gün mutlaka bir şekliyle (taciz, tecavüz, gasp, cinayet, aile içi şiddet, psikolojik şiddet, baskı ...) kadınların şiddete maruz kaldıklarını öğreniyoruz. Bazı günler dünyanın bir yerlerinde, hiç tanımadığımız, dilini bilmediğimiz ve belki de hayatımız boyunca hiç görmeyeceğimiz memleketin birinde bir kadının tecavüze uğradığı haberini okuyoruz, bazı günler de “kocası”ndan dayak yiyen üst kat komşumuzun çığlıklarını işitiyoruz. Bazen sokakta yürürken bir kadının bir erkek tarafından sözle, bakışlarla taciz edildiğine tanık oluyoruz. Bazen de bir eylemde polis tarafından saçlarından sürüklenerek, coplanarak, gözüne alınan kadınları izliyoruz televizyonda. Bazen işyerinde mobbinge maruz kalan kadın arkadaşımızı dinliyoruz. Ve her gün, evde yemek pişiren, temizlik yapan, ama yaptığı işlerin “piyasa değeri” olmadığı için işten sayılmayan, her kadının zaten “görevi” olan bu işlerin yanı sıra bir de para kazanmak zorunda olduğu için dışarda çalışan annemizin yorgunluğunu ve mutsuzluğunu görüyoruz.

Peki kim bu kadınlar? Bir türlü ıskalandırılmayan, güvenliği sağlanmayan تنها metro çıkışlarında gasp edilen kadınlar; hava biraz kararınca sokaklarda yürürken yüreği sıkışan, kaldırımında arkasından gelen erkeği fark edince tedirginlikle yumruklarını sıkıp bir yandan sakinleşmeye çalışırken öte yandan adımlarını hızlandıran; boşanmak istediği için “kendisine deli gibi aşık” kocası tarafından katledilen; yakın bir erkek akraba tarafından çocukluğundan beri cinsel istismara maruz kalan ve utancından kimseciklere tek kelime etmeden intihar başlığı altında katledilen kadınlar kimler, neredeler?

Gazetelerin üçüncü sayfalarındaki soluk fotoğraflar değil, hiç uzakta değil. Biziz bu kadınlar. Benim, senin, annemiz, kız kardeşimiz, sıra arkadaşımız, kapı komşumuz, bazen de her gün aynı sokakları arşınladığımız ama dertlerimizin tasalarımızın korkularımızın aynı olduğundan haberdar

olmadığımız, tanımadığımız bir “kadın”.

Kadına şiddet, çoğu zaman saldırgan ile mağdur arasında yaşanan özel bir olay gibi görünse de, hiç öyle değil; tersine son derece genel bir olgunun tekil parçaları. Dolayısıyla tacizden tecavüze, dayaktan cinayete kadına yönelik hiçbir “özel” olay/durum, bu genel olgudan; içinde yaşadığımız cinsiyetçi, ataerkil toplum yapısından ve bu yapıyı besleyen, kuvvetlendiren, koruyan, ondan nemalanan kadın düşmanı devlet politikalarından bağımsız düşünülemez.

Kadını annelik ve erkeğe hizmet görevleri ile tanımlayan bir toplum, bu “görevlerini” yerine getirmeyen kadına şiddet uygulayan erkeği “mazur” görür.

Kamusal alanı erkek ile özdeşleştirip kadının sokakla bağımlı keserek eve kapatan sistem, kadını güçsüzleştirir, kendine olan güvenini alır ve erkeğe muhtaç hale getirir, bu da kadının şiddete ve kötü muameleye boyun eğmesini onaylamak anlamına gelir.

Kadını ikinci sınıf olarak gören, “anne” olarak kutsayıp “kadın” olarak nesneleştiren toplum, çalışan kadının önüne çifte zorluk çıkarır. Çalışan kadın, cinsiyetinden dolayı hakkı olan statüyü elde edemez, erkekle eşit işe eşit ücret alamaz, anne olması işten atılmasına veya terfi etmesinin engellenmesine neden olur, patronu/şefi/iş arkadaşı tarafından taciz edilir veya mobbinge uğrar. Eve geldiğinde “çalışan kadın” olmayı bir kenara bırakır, kendisinden beklenen kadınlık görevini yerine getirebilmek için zamanla yarışır.

Fiziksel şiddet görmeyen kadın, kendini “şanslı” sayar; maruz kaldığı psikolojik şiddetin farkına bile varmaz ve yaşadığı her şey için genelde kendini suçlar. Çünkü küçüklüğünden beri bu toplumun ona öğrettiği şey, yuvayı “dişi kuş”un yaptığı, erkeği kadının “idare ettiği”, “hafif” kızların tacizi ve tecavüzü hak ettiği, dolayısıyla başına gelen her şeyden kendisinin sorumlu olduğudur.

Tecavüze, cinsel saldırıya uğrayan, kocasından dayak yiyen kadın da kendisini destekleyen bir aile/çevre/

toplum bulamayacağı için konuşmaz, paylaşmaz. Bu mahalle baskısına devlet baskısı, güvencesizlik ve eğer yaşadıkları bilinirse hayatının geriye kalanını nasıl geçireceği kaygısı da binince çoğu zaman boyun eğmekten başka yol bulamaz.

Devlet politikaları ve kadını korumak yerine ataerkil sistemin kolluk kuvveti görevini üstlenmiş olan yargı sistemi de bu cinsiyetçiliği güçlendirir. Tecavüzde “rıza” arar, kadın katillerine “haksız tahrik” ve “iyi hal” gerekçeleriyle ceza indirimini uygular ve böylece kadına yönelik şiddeti cezalandırmak yerine teşvik eder. Kadın katili, oruç tuttuğu için “iyi hal” indirimi alır; tecavüzcü yalnız yaşayan, mini etek giyen, gece eğlenmek için dışarı çıkan kadının bu “halini” gerekçe olarak anlatır; kadının beyanı asla kanıt değeri taşımazken erkeğin beyanı esas kabul edilerek tahrike uğradığı kabul edilir ve indirim uygulanır. Devlet ise tecavüze uğrayıp hamile kalan kadının kürtaj yaptırmasını cinayet olarak kabul edip, kadını katil ilan eder.

Mesela dönemin başbakanı Erdoğan, biz kadınların bedeni üzerinde söz sahibi olduğuna inanarak kürtajın cinayet olduğunu iddia eder ve devletin yaptığı katliama eşdeğer tutarak “Her kürtaj bir Uludere’dir” der. Kurmayları çıkıp “Kadın ahlaklı olsun da kürtaj yaptırmak zorunda kalmasin” diye ekler. “Kadın Bakanlığı”nı kaldırıp yerine getirdikleri “Aile ve Sosyal Politikalar bakanlığı”nın başı Fatma Şahin, tüm istatistiklere ve artan kadın cinayetlerine rağmen bizlerle dalga geçer gibi “Medya olayları abartıyor, kadına şiddet algıda seçicilik” diye açıklama yapar. Yeni Türkiye’nin “kurucuları” ile medyasından hakim ve savcılara kadar tüm yandaşları el ele verip katilleri, kadın düşmanlarını, tacizcileri korur.

Hayatlarımızın her tarafı adeta bir muharebe alanı. Ataerkil sistemin fedailerini bazen baba bazen sevgili bazen patron bazen koca bazen devlet biçimine bürünmüş, kullanabilecekleri tüm silahları kuşanmış, her yerden saldırıyorlar.

Fakat artık televizyonlarda, kadını kadına aşağılatan, sürekli değersiz-

leştiren, kadınlardan kadın düşmanı yaratan programların yanında, yaşamlarına sahip çıkan kadınları görüyoruz. Kendisine tecavüz eden adamı öldüren Nevin Yıldırım’a, çocuğuyla birlikte yıllarca şiddet gören ve buna artık bir dur diyen, yaşadığı zulme son veren Yasemin Kaymaklı’ya, “Kadınlar ölmesin, biraz da erkekler ölsün” diyen Çilem Doğan’a ve daha birçok direnen, öz savunma hakkını kullanan kadına şahit oluyoruz. Anlıyoruz ki mücadelemiz büyüyor, kadınlar hayatlarını savunuyor, artık ölmeyi değil yaşamayı seçiyorlar. Maruz kaldıkları şiddetten utanmıyorlar, kendilerini suçlamıyorlar, özel hayatlarını teşhir ediyor, özel olanın politik olduğunu anlıyorlar ve bu yüzden “özel hayatlar”ın ancak politik mücadeleyle değişebileceğini biliyorlar ve direniyorlar.

Çilem Doğan’ın biz kız kardeşlerine yazdığı son mektubu hepimize güç versin:

“Canım arkadaşlarım,

Bir kadın isterse kendini doğurabilir. Bir kadın isterse dağ başında bile kalsa dimdik durabilir. Mücadele verebilir, sıfırdan başlayabilir. Burada karanlık çöktüğünde yalnız hissetmiyorum kendimi. Siz iyi insanlar iyi ki varsınız. Kadın arkadaşlarım, hiçbir zaman kirpiğiniz yere düşmesin. Alnunuz hep dik; dimdik onurlu kalsın. Bir kardeş olarak ellerimi avucunuzda hissediyorum.”

Hayatlarımızın her köşesi, yaşadığımız her yer; evimiz, mahallemiz, iş yerimiz, biz kadınlar için var olma savaşı verdiğimiz birer muharebe alanı ve bizler mevzilerimizde her an tetikte olup özgürlüğümüz için, kadın düşmanlarının saltanatını yıkmak için, Akpye inat eşitiz biz varız demek için, geceleri de sokakları da meydanları da terk etmiyoruz diye haykırmak için safları sıklaştırıp barikatlarımızı güçlendirmek zorundayız.

Ekilir ekin geliriz

Ezilir un geliriz

Bir gider bin geliriz

Beni vurmak kurtuluş mu?

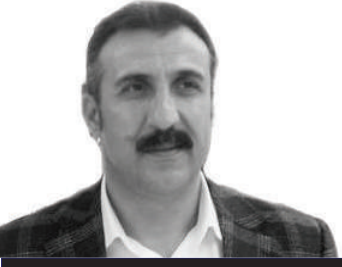
Kör olasin demiyorum

Kör olma da gör beni

Hasan Hüseyin Korkmazgil

(Maltepelili kadınlardan

Tahir Elçi anısına)

KEREM ÇİFTÇİ

Barışın sırtındaki ihanet kurşunu

Anti toplumcu rejimlerin hukukunda özgürlük ve demokrasiyi savunmak ölüm gerektirir, rutinin dışına çıktınız mı resmi ideoloji ayetlerini kutsayanlar tarafından hedeflenirsiniz, hele hele söz konusu KÖH gibi rejim çözümü bir rakibi doğru tanımlarsanız vay halinize! Teorik-edilgen barış çağrılarını rejim yerine tek taraflı mazlum Kürt halkına ve hareketine yapanların birazcık da olsa vicdanları sızlamış mıdır acaba? Asıl meselenin ne olduğunu kavramışlar mıdır? Rejimin katil sürüleri işte bu bulanık ve flu-dengeci-korkak-ürkek hafızadan yararlanıyor çünkü.

Son on günde şöyle süperman-atom karınca rejimin performansına bakın, Rus uçağı düşürüldü., Dündar ve Gül tutuklandı, Tahir Elçi öldürüldü. Gazetelere el konuldu, holdingler kayyum talanına açıldı ve politik cinayetler start aldı, anlayacağınız huzur sloganıyla seçim gaspını yedirdi birilerine, yandaşlarıyla yeni Türkiye’de süper bir performansla işe başladı yeni hükümet.

Rejimin algı merkezleri toplumun zihnini çarpıtıyor-oyalyorlar, asıl planı gizliyorlar ve gündeme hakim oluyorlar, aslında tüm bu olup bitenler savaşa varlığını sürdüren ve tüm kirli işlerini yürütenlerin kanlı tiyatrosundan başka bir şey değildir, toplumu edilgen-figüran olarak arzuluyorlar, çoğu zaman da gösterinin bir parçası olarak hipnoz ediyorlar- kirli emelleri için kullanıyorlar, onlar için bu niteliksiz malzeme ganimetlerini çoğaltıyor. Sinenler işte eseriniz, sinerek umut verdiğiniz bu savaş aygıtına,aslında cinayetlerin suç ortağı da sizsiniz!

Bu ülkenin ihanetçi geleneğinde hep cesurlar korkaklara kurban edildi, saray kanunları-entrikaları devreye girdi, politik faili belli cinayetler-ganimet el koymaları, seçimlerde verilen destek bu zihniyeti ülkede kurumlaştırdı ve barışı topun ağzına koydu.

Bundan sonra Kürtler’in de artık arayışları farklılaşacak-ittifak ve kopuş dahil yeni seçenekler devreye girecek, çünkü barış umudu öldürüldü rejim tarafından, ölümlerle cezalandırıldı. Bel-

ki toplumun cariyeleştirilmesine-talan edilmesine çoğu yapı sinerek teslim olabilir fakat efendisiz bir halk olan onurlu Kürtler buna asla boyun eğmezler.

Ape Musa,Vedat Aydın, Sıddık Tan, Mehmet Sincar, Şerafettin Özekinci ve binlerce kalles cinayetin sahibini Kürt coğrafyası iyi tanıyor-Beyaz Toroslara binen Eseddullah güruhunda. Tahir Elçi bir gerçeğe vurgu yaptığı için infaz edildi- yargılandı, halkının acılarına gönül koyduğu için hedeflendi.

Oysa tarihi vurmak, failli belli cinayetlerle susturmak imkansızdır çünkü Tahir Elçiler halkının hafızasında tarihtir, Kürdün ülkesinde tarih kanla yazılıyor, bir yanında ihanet bir yanında direniş olsa da bir tek Amed surları ve Dört Ayaklı Minare bile kalsa boyun eğilmeyecek zulme.

Kürt entelektüellerini yanına çeke-meyen rejim işbirlikçilerine alan aç-mak için politik cinayetlere yöneldi. Kürtlerin barışçıl siyasallaşması ve statü taleplerine rejim her zamanki gibi ölümlerle cevap verdi, bu son seçimdeki

şiddetle sindirme ve ölümlerle korku bel-lirtileri rejimi umutlandırdı.

Bu kalles politik cinayetle Kürt entelektüeller ve dostlarına verilmek istenen mesaj şudur: “Direnen Kürt halkına ve özgürlük-demokrasi mücadelesine mesafe koyun» dayatmasıdır, Evren’den Erdoğan’a değişmeyen beyhude sloganın zihniyeti ve yöntemi hep aynıdır. Artık entelektüel vicdan sahibi her aydın Kürdün meşru özgürlük hukukunu yazmakla ve direnişe geçmekle mükellef olacak.

Biliniz, inandığımız kültürde hakikat korkusuzdur, gerçekler ise keskin, ölümsüzleşerek ölümü yendin Kürdün demokrasi ve özgürlük şehidi Tahir Elçi, ülkenin bağrına sevdanla yeni dağ çiçekleri ektin. Ülkende özgürleş-tin ve mabedimiz Amed’de şimdi cen-nettesin!

Ahmet Arif hislerimize tercüman:

“..Vurulsam kaybolsam derim,
Çınlıçplak, bir kavgada,
Erkekçe olsun isterim,
Dostluk da, düşmanlık da...

TOPRAK SAHA

Fırat Coşkun

Merhaba futbolseverler, bu hafta İstanbul her ne kadar büyük takımlar gibi yankısı olmasa da heyecanlı bir derbiye ev sahipliği yaptı. Derbinin sahnesindeki takımla iser, puan tablosunda daha yukarıları hedefleyen ve bu hedefi için çabalayan Pendikspor ile ligde daha galibiyetle tanışamayan ve küme düşmemek için savaşılan Anadolu Üsküdar'dı. Anadolu Üsküdar taraftarları Pendikspor maçının bir gün öncesinden tesislere giderek futbolculara moral ve destek verdiler. Bu ziyaret aslında taraftarların futbolcularına olan güvenini göstermek açısından çok bütünlendirici bir organizasyondur ve maç günü de tribünlerdeki yerlerini almışlardır. Pendikspor taraftarları ise bu önemli derbi maçında yine her zaman ki gibi takımlarının yanındaydı ve takımlarına ateşleyici güç olarak ev sahibi ekibin stadına akın etmişti. Beylerbeyi 75. Yıl Stadi'nda, güzel bir atmosferde başladı derbi. İki takımda savunma ağırlıklı oyun sergilediler maç boyunca. Gol pozisyonlarının nadiren rastlanıldığı mücadelede iki takımın taraftarları bir an bile susmadan takımlarını desteklemeye devam ettiler. Sonuç; Pendikspor maçın uzatma dakikalarında Fatih Cerlek'in kaydettiği golle sahadan üç puanla ayrıldı. Pendik ekibi derbi zaferinin mutluluğu ile yeşil sahadan ayrılırken, Üsküdar temsilcisi ise yine üç puanla tanışamamanın ve taraftarlarının kendilerine duyduğu güveni zedelemenin burukluğuyla terketti stadi. Evet, A.Üsküdar'da şu anda hiçbir şey yolunda gitmiyor olabilir, futbolcular da galibiyet alamamanın psikolojik baskısı zannediyorum ki vardır. Ancak tek bir galibiyet, kötü oynanan ve şansın yardımıyla atılacak olan golle kazanılacak tek bir galibiyet Üsküdar ekibini ayağa kaldırmaya yetecektir. Taraftarlarının da bu durumun farkında olduğundan eminim ve futbolculara güvenmelerinin sebebi de bu. İnaniyorum ki geçen senenin şampiyonu A.Üsküdar kalitesiyle bu zor dönemin de üstesinden gelecektir. Pendikspor'u ise canı gönülden kutluyorum ama puan tablosuna baktığımızda Pendik ekibinin çok daha yukarılarda mücadele etmesi gerektiğini düşünüyorum. Çünkü Pendik'in muhteşem taraftarlarına hep daha yukarıları yakışır, hep daha iyileri yaraşır. Her gününüz kazanmakla geçsin, hoşça kalın.

Maltepespor bir puanı kurtardı

1-1

Türkiye 3.Lig 1.Grup'ta mücadele eden Maltepespor ligin 17. haftasında kendi sahasında B.N. Düzyurtspor'u konuk etti. Çekişmeli ve sert geçen mücadelenin 23. dakikasında kalesinde gördüğü gol ile 1-0 geriye düşen Maltepe ekibi karşılaşmanın 81. dakikasında Tugay'ın attığı enfes gol ile skora dengeyi getirerek sahadan bir puanla ayrıldı; 1-1.

Maltepespor: 1 -
B.N. Düzyurtspor: 1

Stat: Hasan Polat

Hakemler: Gökhan

Özbulut, Tuğrul Akkoyun, Emre Aslan

Maltepespor: Engin, Birol (Dk.33 Taha), Uğur, Serhat, Ertuğrul, Ahmet Gökhan Güney, Samet Eker, Savaş (Dk.74 Tuncay), Cenk, Onur (Dk.58 Tugay), Anıl

B.N. Düzyurtspor: Mustafa

Hoşoğlu, Gökhan Durmuş (Dk.80 Raif), Samet Altuntaş, Erdinç, Aykut, Hakan Macit, Mehmet (Dk.63 Mustafa Eskiheleç), Serdar, Hakan Aydın, Gökhan Erdöl, Çağlar

Goller: Dk.84 Tugay (Maltepespor) - Dk.25 Mehmet (B.N. Düzyurtspor)
Sarı Kartlar: Dk.40 Ertuğrul, Dk.45 Uğur, Dk.90 Ahmet Gökhan Güney (Maltepespor)

Türkiye 3. Lig 1. Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Tire 1922	16	9	4	3	22	14	31	+8
2	BB Erzurumspor	16	8	6	2	28	12	30	+16
3	Kozan Belediyespor	16	7	4	5	24	19	25	+5
4	Kızılcaabölükspor	16	7	4	5	20	15	25	+5
5	Altay	16	7	4	5	27	23	25	+4
6	Tekirdağspor	16	7	4	5	24	20	25	+4
7	Erzin Belediyespor	16	7	2	7	21	20	23	+1
8	Turgutluspor	16	6	5	5	16	18	23	-2
9	Zonguldak Kömürspor	16	6	4	6	26	22	22	+4
10	Maltepespor	16	4	10	2	17	15	22	+2
11	Bursa Nilüferspor	16	6	4	6	19	24	22	-5
12	Düzyurtspor	15	5	6	4	18	18	21	0
13	Yeşil Bursa	16	5	5	6	21	20	20	+1
14	Düzcespor	16	4	8	4	21	25	20	-4
15	Kırıkhanspor	16	5	3	8	13	18	18	-5
16	Arsinspor	16	4	5	7	17	24	17	-7
17	Cizre Spor	15	3	7	5	14	19	16	-5
18	Silivrispor	17	4	2	11	13	22	14	-9
19	Gölbaşıspor	17	3	3	11	14	27	12	-13

Toplu Sonuçlar

29/11/2015	Altay	3 - 2	BB Erzurumspor
29/11/2015	Kozan Belediyespor	1 - 2	Düzcespor
29/11/2015	Maltepespor	1 - 1	Düzyurtspor
29/11/2015	Silivrispor	1 - 2	Arsinspor
29/11/2015	Tekirdağspor	1 - 2	Gölbaşıspor
29/11/2015	Tire 1922	2 - 2	Bursa Nilüferspor
29/11/2015	Turgutluspor	1 - 0	Kırıkhanspor
29/11/2015	Yeşil Bursa	1 - 2	Kızılcaabölükspor
29/11/2015	Cizre Spor	0 - 0	Erzin Belediyespor

Gelecek Hafta Maçları

06/12/2015	Arsinspor	vs	Maltepespor
06/12/2015	BB Erzurumspor	vs	Tire 1922
06/12/2015	Düzcespor	vs	Cizre Spor
06/12/2015	Erzin Belediyespor	vs	Tekirdağspor
06/12/2015	Kırıkhanspor	vs	Yeşil Bursa
06/12/2015	Bursa Nilüferspor	vs	Turgutluspor
06/12/2015	Düzyurtspor	vs	Altay
06/12/2015	Gölbaşıspor	vs	Zonguldak Kömürspor
06/12/2015	Kızılcaabölükspor	vs	Kozan Belediyespor

Ümraniyespor liderliğini koruyor

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup'ta zirvede bulunan Ümraniyespor bu hafta deplasmanda Fethiyespor ile karşı karşıya geldi. Kırmızı-beyazlı ekip maçın tamamında etkili mücadelesine rağmen pozisyonlardan yararlanamadı. Maçın uzatma dakikalarında İlhan'ın golüyle aradığını bulan Ümraniyespor 1-0'lık skorla üç puanı cebine koydu ve liderliğini korumaya devam etti.

Fethiyespor: 0 -
Ümraniyespor: 1

Stat: Fethiye

Hakemler: Ramazan Keleş, Uğur Baş, Burak Cansız

Fethiyespor: Metin, Bayram, Onur, Bilal, Hüseyin, Uğur, Mert Er, Cenk, Tunay, Aytaç (Dk.90+1 Hakan),

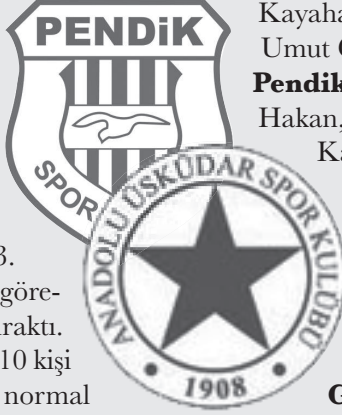
Emre
Ümraniyespor: Burak, Ziya, Bahadır (Dk. 88 Mücahit), İbrahim (Dk.76 Bulut), İlhan, Erol, Mehmet, Eren (Dk.64 Samet), Eser, Tarık, Oğuz
Goller: Dk.90+1 İlhan (Ümraniyespor)
Kırmızı Kartlar: Dk.90+2 Ziya (Ümraniyespor)
Sarı Kartlar: Dk.31 Emre, Dk.71 Onur, Dk.73 Cenk (Fethiyespor)

Derbide gülen taraf Pendik 1-0

Türkiye 2.Lig'in 14. haftasında Pendikspor 10 kişi kaldığı maçta, evinde Anadolu Üsküdar'ı 90+1'de Fatih Cerlek'in golüyle 1-0 yenerek önemli bir galibiyete imza attı. Mücadele baştan sona yüksek tempoda geçilirken, iki takım da bulduğu pozisyonlardan yararlanamadı. Pendikspor'da Kadir Salih 83. dakikada kırmızı kart görerek takımını 10 kişi bıraktı. İkinci yarının sonlarını 10 kişi geçiren Pendikspor, normal sürenin bitmesiyle 90+1'de Fatih Cerlek'in golüyle altın değerinde üç puanın sahibi oldu.

Anadolu Üsküdar: 0 - Pendikspor: 1
Stat: Beylerbeyi 75. Yıl

Hakemler: Eser Birinci, Hilmi Göktürk, Vural Gül
A. Üsküdar: Eren, Erim, Samet Önger, Fatih, Seyit Ali, Nurettin, Cenk, Gökhan (Dk.83 Emre), Kayahan, Recep Berk (Dk.89 Umut Can), Tevfik Doğukan
Pendikspor: Mehmet, Hakan, Umut (Dk.78 Samet Katanalp), Oğuz, Okan (Dk.90+2 Oktay), Olgun Ümit, Kadir, Ramiz, Fatih Şen (Dk.62 Fahri Tatan), Abdulkadir, Fatih Cerlek
Goller: Dk.90+1 Fatih Cerlek (Pendikspor)
Kırmızı Kartlar: Dk.81 Kadir (Pendikspor)
Sarı Kartlar: Dk.26 Kayahan, Dk.67 Gökhan (A. Üsküdar) - Dk.45 Ramiz, Dk.65 Fatih Cerlek (Pendikspor)

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Ümraniyespor	14	10	4	0	21	5	34	+16
2	İstanbulspor	14	9	5	0	19	6	32	+13
3	Hacettepe Spor	14	6	7	1	21	10	25	+11
4	Sarıyer	14	7	3	4	20	11	24	+9
5	Menemen Belediyespor	14	6	5	3	21	16	23	+5
6	Kırklarelispor	14	6	4	4	13	9	22	+4
7	Bandırmaspor	14	5	6	3	22	15	21	+7
8	Bugsaşspor	14	5	6	3	10	9	21	+1
9	Kahramanmaraşspor	14	5	5	4	16	17	20	-1
10	Fethiyespor	14	5	5	4	15	17	20	-2
11	Konya Anadolu Selçukspor	14	4	5	5	11	13	17	-2
12	Pendikspor	14	4	5	5	13	16	17	-3
13	Nazilli Belediyespor	14	2	8	4	14	16	14	-2
14	Hatayspor	14	3	3	8	13	19	12	-6
15	Bayrampaşa	14	3	3	8	8	14	12	-6
16	Orduspor	14	2	5	7	11	21	11	-10
17	Anadolu Üsküdar 1908	14	0	5	9	8	19	5	-11
18	Pazarıspor	14	0	4	10	10	33	4	-23

Toplu Sonuçlar

29/11/2015	İstanbulspor	0 - 0	Hatayspor
29/11/2015	Kırklarelispor	0 - 2	Orduspor
29/11/2015	Konya Anadolu Selçukspor	1 - 0	Bugsaşspor
29/11/2015	Nazilli Belediyespor	2 - 3	Menemen Belediyespor
29/11/2015	Fethiyespor	0 - 1	Ümraniyespor
29/11/2015	Kahramanmaraşspor	1 - 1	Bayrampaşa
29/11/2015	Hacettepe Spor	6 - 0	Pazarıspor
28/11/2015	Bandırmaspor	2 - 2	Sarıyer
28/11/2015	Anadolu Üsküdar 1908	0 - 1	Pendikspor

Gelecek Hafta Maçları

06/12/2015	Hatayspor	vs	Konya Anadolu Selçukspor
06/12/2015	Pazarıspor	vs	Kahramanmaraşspor
06/12/2015	Bayrampaşa	vs	Anadolu Üsküdar 1908
06/12/2015	Bugsaşspor	vs	Bandırmaspor
06/12/2015	Fethiyespor	vs	Kırklarelispor
06/12/2015	Menemen Belediyespor	vs	Hacettepe Spor
06/12/2015	Pendikspor	vs	Orduspor
06/12/2015	Sarıyer	vs	Nazilli Belediyespor
06/12/2015	Ümraniyespor	vs	İstanbulspor

Kartalspor yine hüsrana 0-2

Türkiye 2. Lig Kırmızı Grup'ta mücadele eden Kartalspor ligin 14.hafta karşılaşmasında sahasında bir diğer İstanbul takımı Büyükçekmece Tepecikspor A.Ş.'yi konuk etti. Bordo-beyazlı ekip maçın 63. ve 78. dakikalarında yediği gollerle karşılaşmadan 2-0 mağlubiyetle ayrıldı. Kartalspor ligde 5 galibiyet, 1 beraberlik ve 8 mağlubiyet ile 16 puanla 14. sırada yer alıyor. Bordo-beyazlı ekip gelecek hafta deplasmanda İnegölspor ile karşı karşıya gelecek.

Kartalspor: 0 - Büyükçekmece Tepecikspor: 2
Stat: Kartal
Hakemler: Yakup Bakır, Resul Özdemir, Yakup Keçeci
Kartalspor: Yavuz, Anıl, Em-

rah Tayisi, Mehmet Sait, Emrah Kaya (Dk.73 Muhammet Yusuf), Uğur, Murat, Kadir (Dk.87 Hakkı Türkay), Ali Kılıç, Savaş (Dk.68 Yasin), Recep Burak
Büyükçekmece Tepecikspor: Ramazan, Recep Onur, Deniz (Dk. 89 Selçuk), Abdullah, Caner, Hakan, Halil (Dk.80 Egemen), Tufan (Dk.72 Adem),

Emir, Muhammet, Anıl
Goller: Dk.63 Hakan, Dk.78 Halil İbrahim (Büyükçekmece Tepecikspor)
Sarı Kartlar: Dk.25 Emrah Tayisi (Kartalspor) - Dk.42 Muhammet, Dk.57 Recep Onur, Dk.64 Halil İbrahim (Büyükçekmece Tepecikspor)
Kırmızı Kartlar: Dk.81 Abdullah (Büyükçekmece Tepecikspor)

Tahir Abi

MUSTAFA İŞİTMEZ

Güvercin tedirginliğinde yaşıyorum, demişti sevgili Hrant abi ölmeden birkaç ay önce. Ve eklemişti, “biliyorum ki bu ülkede güvercinlere dokunmazlar” diye.

Dokundular. Sokağın ortasında dokundular. Delik ayakkabısıyla yüz üstü yatan canım abim.

Yukarıdaki satırları 2010 yılında Diyarbakır’da askerlik yaptığım sırada not defterime yazmışım. Yazmışım diyorum, çünkü Cumartesi günü ev taşıma bahanesiyle kıyıda köşede kalmış eşyalarımın ulaştığımda, henüz Tahir abinin acılı haberini almadan önce bu defter elime

geçmişti. Çaresizliğin türlü boyutları vardır. İnsana tuhaf kararlar aldırır, sersemleten, pişmanlık hissettiren o dönemde yazdığım en akıllı başında satırları okurken gözümde akan yaş sildim. Pencereden boş boş bakarken dizlerine vurup, Kürtçe ağıt yakan anamın yanına gittim.

Ne olduğunu sormadan anladım.

Bizim jenerasyonun bahtsızlığı buradan başlıyor, diken üstünde yaşıyoruz. Ölümü duyuyoruz, görüyoruz ve birkaç dakika sonra acıdan çok öfke sarıyor bünyeyi. Muhakkak yetmiş ve seksenlerin başında gözünü açanlar feleğin çemberinden ge-

çen bir nesildi, acıların üstüne basa basa büyüdüler. Biz, işkencelerden daha ağırını yaşıyoruz, gözümüzün içine baka baka katlediyorlar arkadaşlarımızı, sevdiklerimizi. Babasız, annesiz bırakıyorlar çocukları. Bir gün sevdiğinin kokusuyla uyanmayan çocukları öldürüyorlar. Ve o çocukların hakkını arayan Tahir abimizi alıyorlar bizden.

Bu satırları yazarken dahi çok zorlanıyorum. Karışıyor her düşünce aklımda, Suruç’ta ve Ankara’da kaybettığım dört yakın arkadaşım, hiç tanıyamadığım diğer güzel insanlar. Hepsinin ağırlığı üstümde iz bırakı-

yor. Biri göğsümün üstünde, diğeri ensemdede, bir diğeri sırtımda yer bulmuş. Hepsini için ayrı ayrı bir mücadele isteği, bakışı gözümün önüne gelen her yoldaşımın beni kamçılayan bakışları. Diyordu ya şair; kolay değil bu yaşta ölmek, elbet bir bildiği var bu çocukların.

Nihayetinde belki bir mizansen, belki de önceden planlanmış bir cinayete kurban verdiğimiz Tahir abi için hala çok üzgünüm. Pazar günü Diyarbakır’da olamadığım için ayrı kırgınım.

Umarın barışın geleceği bu topraklarda daha fazla kaybımız olmaz.

Maltepe'de 'turuncu' eylem

Maltepe Belediyesi kadına şiddete "dur" dedi

Maltepe Belediyesi çalışanları, Birleşmiş Milletler tarafından başlatılan "Kadına Karşı Şiddete Dur De! Turuncu Giy!" kampanyası kapsamında düzenlenen etkinlikte turuncuya büründü. Belediye binası önünde yapılan eyleme, Belediye Başkanı Ali Kılıç da destek verdi.

"25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü"nde Maltepe Belediyesi, Birleşmiş Milletler tarafından başlatılan "Kadına Karşı Şiddete Dur De! Turuncu Giy!" kampanyasına destek verdi. Belediye ana hizmet binası önünde gerçekleştirilen eylemde, Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç ve belediye çalışanları, "Kadına Karşı Şiddete Dur De" yazılı turuncu ve beyaz tişörtleri giyerek, kadın cinayetlerine, tecavüzlere ve şiddet olaylarına dikkat çekti.

"Sevgiyi yeşertmeliyiz"

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç,

"Dünyada, 'Kadına Şiddete Hayır' sloganıyla başlayan bu ortak dayanışmayı biz de Maltepe'den destekliyoruz. Günümüzde halen, kadına şiddetin konuşuluyor olmasının ayıbı-

nı yaşıyoruz. Annemiz, sevdiğimiz, yoldaşımız, öğretmenimiz dediğimiz, kendisinden çok şey öğrendiğimiz kadınlara karşı, ülkemizde her geçen gün artan şiddet olaylarını anlamak

mümkün değil. İşte bu noktada hepimize büyük sorumluluklar düşüyor. Aslında şiddete karşı mücadele değil, sevgiyi yeşertmek gerekiyor. Sevginin olduğu yerde şiddet olmaz. Bunun bir bütün olarak ele alınıp, özellikle hükümet politikasına dönüştürülerek, pozitif bir ayrımcılık yapılması gerektiğine inanıyoruz. Çünkü ülkemizde özellikle son yıllarda sürekli kadınlarımızın şiddet gördüğü, yaşamını yitirdiği, katledildiği, tecavüze uğradığı, taciz edildiği bir ortamı yaşıyoruz. Bunun bir an önce son bulabilmesi, hepimizin daha yakın bir dayanışma içerisinde etkin bir rol alması gerektiğine inanıyorum" dedi.

Belediye "turuncuya" boyandı

25 Kasım'da başlayıp 10 Aralık'a kadar sürecek etkinlikler kapsamında, belediye binasına turuncu ve üzerinde "Kadına Karşı Şiddete Dur De" yazılı bir afiş asılırken, belediyenin sosyal medya hesapları da turuncuya boyandı.

M'EXPO CENTER

MALTEPE ULUSLARARASI
FUAR, KONGRE VE
YAŞAM MERKEZİ

20.000 kişiye sağlayacağı iş olanağı ile
geleceğin **güvence** altına alınması demektir!

BİR İMZA DA SEN VER!

M'EXPO

İstihdam, ekonomi ve turizm

alanında canlılık,

TÜRKİYE için prestij demektir.

Geleceğine imza at!

MALTEPE BELEDİYESİ

/maltepebeltr

www.maltepe.bel.tr

0216 457 06 60
457 06 61